

На Турійщині натовп
напав на автомобіль ТЦК:
трощили вікна воїнів
молотком

Уродженець Горохівщини
виступатиме за один
із найсильніших
клубів Європи

№ 32 (16 930)

ВОЛИНЬ

Середа, 13 серпня 2025 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

■ Незагойна рана

Герой повернувся додому «на щиті»... у день народження своєї донечки

Олександр Жипа із села Мельники, що на Шаччині, служив у 79-му прикордонному загоні – був на посаді відповідального виконавця прикордонного оперативно-розшукового відділу. 6 травня 2023 року у селі Чорнобаївка Херсонської області обірвалося його життя. Донька Злата, татова улюблениця, побачила якось на відео з весілля, як батько веде наречену до вівтаря, щоб віддати в руки судженого, і з сумом сказала: «А хто мене поведе, коли я буду виходити заміж?»

Син та донька Олександра Жипи – на могилі батька-Героя, який віддав життя за Україну, за їхнє майбутнє.

Це фото нагадуватиме Златі про незабутній день зустрічі з татом-воїном.

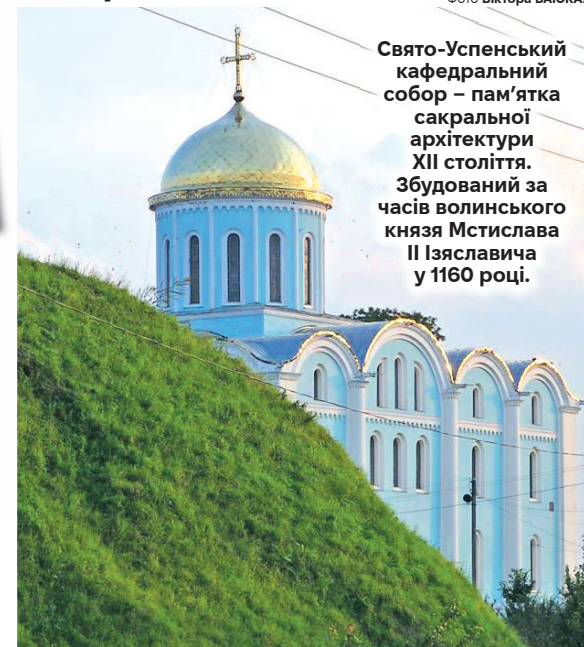
Історія невимовного болю – на с. 8

Нагорода Олександра Жипи – медаль «Захиснику Вітчизни».

■ «Гаряча точка»

Фото Віктора БАЮКА.

Свято-Успенський кафедральний собор – пам'ятка сакральної архітектури XII століття. Збудований за часів волинського князя Мстислава II Ізяславича у 1160 році.

Чи можливо виселити із найстарішого собору Волині «московську церкву»?

Попри остаточне рішення Касаційного суду про повернення державі Успенського собору у Володимирі, громада упц мп продовжує триматися за храм, подавати численні апеляції і затягувати справу

Ігор БУГ

■ Серце, віддане Україні

Фотоколаж: volyn.com.ua.

«Я мрію про нову Україну», – казав молодий Герой.

Максим Нагорний ще у 18 років написав заповіт... в окопі

Його болюче звернення до нас усіх цитував у стінах Верховної Ради Президент України Володимир Зеленський

«Якщо доведеться віддати життя, то нехай це стане також для того, щоб в Україні зникли дитячі притулки... і діти зростали лише у

щасливих сім'ях. Це – мій заповіт!», – писав Максим Нагорний.

11 серпня Луцьк попрощався назавжди із ним.

Розповідь про Героя – на с. 6

Про баталії навколо храму – на с. 4

■ У номер!

Ковельчанка Уляна Степанюк (на фото) виборола історичну – першу – «бронзу» для України в бігу на дистанції 100 метрів на чемпіонаті Європи серед юніорів. У фіналі вона була третьою з результатом 11,53 секунди (а в півфіналі, до речі, волинянка встановила особистий рекорд – 11,50 секунди). Як розповіла Уляна Степанюк, свою нагороду вона присвячує мамі, тренеру Аллі Повх та всій Україні.

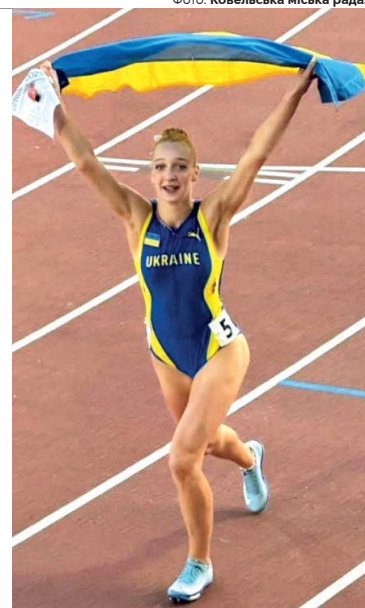

Фото: Ковельська міська рада.

Уляно, бажаємо побити рекорд Жанны Пінтусевич-Блок – 10,82 секунди!

■ Кому – війна, а кому – мати рідна

Нажива та «відкати»: як посадовці крадуть кошти

Волинь сколихнула низка корупційних скандалів, що розкривають вражаючу схему зловживань та розтрат державних коштів. Посадовці різних рівнів фігурують у справах, пов'язаних із значними фінансовими втратами для бюджету

Соломія МУЗИЧКО

Один зі сценаріїв, що повторюється, – це підписання додаткових угод на постачання електроенергії за завищеними цінами. Очільник департаменту Луцької міської ради безпідставно уклав 11 додаткових угод до договору на закупівлю електроенергії з державним підприємством. Ці угоди спричинили збитки бюджету в розмірі 424 тисячі гривень.

Аналогічну схему використав і Підгайцівський сільський голова. Посадовець підписав ті самі 11 додаткових угод, не перевірявши ринкову ціну та коливання вартості електроенергії. Це призвело до збитків для сільради на суму 470 тисяч гривень.

Обом посадовцям повідомили про підозру за зловживання владою, що спричинило тяжкі наслідки.

Схожа ситуація сталася і в КП «Луцьке підприємство електротранспорту». Його колишній генеральний директор також уклав додаткові угоди на постачання електроенергії, що призвело до розтрати понад 765 тисяч гривень коштів підприємства.

Інша резонансна справа стосується начальника Регіонального офісу водних ресурсів у Волинській області.

За матеріалами справи, він спільно з головним бухгалтером та головним економістом налагодили протиправний механізм вимагання та отримання хабарів від підлеглих працівників. Зловмисники нараховували працівникам щомісячні премії та надбавки, однак потім вимагали повернути ці кошти готівкою. За такою схемою, фігуранти за 2 місяці встигли заволодіти бюджетними коштами у розмірі майже 600 тисяч гривень.

Під час санкціонованих обшуків правоохоронці виявили та вилучили засоби зв'язку, які використовувалися для координації протиправних дій, комп'ютерну техніку, документи щодо нарахування та виплати заробітної плати працівникам, також у службовому кабінеті організатора схеми вилучено майже мільйон гривень готівкою. ■

22-річний захисник збірної України Ілля Забарний відтепер офіційно – гравець французького клубу «Парі Сен-Жермен».

Володар Ліги чемпіонів-2025 погодився заплатити англійському «Борнмуту» за українця 66 мільйонів євро з

урахуванням бонусів. Цікаво, що 8,6 мільйона євро з цієї суми британці віддадуть київському «Динамо», оскільки ті мають право на частину з суми трансферу Іллі. Річна зарплата Забарного в Парижі становитиме чистими 4,5 мільйона євро.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТзОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

■ «Гаряча точка»

Конфлікт із ТЦК закінчився лікарнею, заявами у ДБР і провадженням

У селі Соловичі група місцевих жителів напала на службовий автомобіль військовослужбовців ТЦК

Любов ВОЛИНЮК

Сталося це 7 серпня під час оповіщення військовозобов'язаних. Як розповіли у Волинському обласному ТЦК та СП, під час перевірки документів один із місцевих жителів відмовився їх пред'явити та намагався втекти. У цей момент інший чоловік, який назвався старостою села, стрибнув на капот службового автомобіля та каменем розбив лобове скло. До інциденту приєдналася жінка, яка також завдавала удари по транспорту. Ще один чоловік, озброєний металевим предметом (ймовірно, гайковим ключем), розбив бокові вікна та тричі вдарив водія по руці.

Згодом рух автомобіля було заблоковано іншими транспортними засоба-

Фото: Волинський ТЦК та СП.

10 осіб оточили службове авто та завдавали ударів транспортному засобу.

«Один чоловік, озброєний металевим предметом (ймовірно, гайковим ключем), розбив бокові вікна та тричі вдарив водія по руці.»

ми, зокрема, вантажівками. Близько 10 осіб оточили службове авто та протягом кількох хвилин завдавали ударів транспортному засобу, перешкоджаючи виконанню службових обов'язків. На місці події працювали

медики та правоохоронці. Кількох учасників конфлікту з різними травмами доправили у Ковельську лікарню. Відомості за цим фактом внесено до ЄРДР за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 350 КК України. Од-

■ Важливо

Як отримати безкоштовну психологічну допомогу у вашій громаді

Що таке Центри життєстійкості і як вони працюють, розповіли в партії «Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

За даними досліджень, 71% українців перебувають у стані стресу або тривожності – через війну, втрати, вимушене переселення або період життєвих випробувань. Саме тому в нашій країні працює нова система допомоги – Центри життєстійкості. Це – безпечні простори, куди може звернутися кожен українець і безкоштовно отримати допомогу психолога, соціального працівника чи просто підтримку у складний момент.

Як розповіли в партії «Слуга Народу», такі центри відкриваються в рамках Всеукраїнської програми мен-

віку та ВПО. Така оцінка Національного інституту стратегічних досліджень. Саме для того, щоб така допомога була якнайближче, працюють Центри життєстійкості», – розповіла Олена Зеленська.

ЩО ТАКЕ ЦЕНТРИ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ

В партії «Слуга Народу» пояснили, що Центр життєстійкості це – відкритий, дружній простір у громаді, де кожна людина може отримати психологічну підтримку, поради, допомогу у спілкуванні з іншими службами та організаціями, консультації щодо працевлаштування, оздоровлення, відновлення

«Центри життєстійкості створюються, щоб навчити людей бути сильними в кризових обставинах, об'єднувати громади та зміцнювати волонтерський рух», – партія «Слуга Народу».

тального здоров'я «Ти як?», започаткованої з ініціативи першої леді – Олени Зеленської. Проект охоплює вже майже 300 громад по всій країні – і кількість таких центрів постійно зростає.

«Близько 15 мільйонів українців найбільшим часом потребуватимуть чи вже потребують підтримки психічного здоров'я, включно з військовими, ветеранами, дітьми, людьми старшого

після полону або служби, участь у заходах, тренінгах, волонтерських ініціативах.

Особливу увагу в центрах приділяють ветеранам, внутрішньо переміщеним особам, родинам із дітьми, а також усім, хто зараз переживає складний період.

«В умовах війни ментальна підтримка дуже важлива. Центри життєстійкості допомагають людям не залишатися наодинці зі своїми пе-

реживаннями, вчать долати труднощі й знаходити внутрішню опору. Кожен центр – це місце, де працюють професійні фахівці, волонтери, координатори, які можуть провести бесіду, організувати подію, допомогти заповнити документи чи просто вислухати», – розповідає очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

ЯКІ ПОСЛУГИ НАДАЮТЬ

В партії «Слуга Народу» розповіли, що Центри життєстійкості надають психологічну допомогу – фахівці проводять індивідуальні та групові консультації, допомагають відвідувачам подолати посттравматичний стресовий розлад, надають підтримку сім'ям, які втратили близьких, а також допомагають адаптуватися до нових життєвих умов.

Крім того, працівники центрів консультують щодо оформлення соціальної допомоги, надання статусу внутрішньо переміщених осіб, пошуку житла та роботи в громаді. Вони координують взаємодію з іншими державними структурами та благодійними організаціями, які надають гуманітарну допомогу.

В Центрах життєстійкості також проходять навчальні заходи для дорослих та дітей – тренінги, групи взаємопідтримки, заняття для дітей та підлітків (арттерапія, каткотерапія тощо).

Однією із складових роботи центрів є заходи щодо підтримки українських сімей (сімейні консультації,

ного фігуранта затримано в порядку ст. 208 КПК. Дії іншого фігуранта попередньо кваліфіковано за ст. 296 КК України.

Інцидент прокоментував журналістам «Суспільного» староста села Соловичі Юрій Зеленчук. Він підтвердив, що був учасником сутички і розповів, що працівники ТЦК хотіли мобілізувати місцевого жителя, який має інвалідність через психічні розлади. Внаслідок конфлікту Юрій Зеленчук та одна з місцевих жительок дістали травми.

Зі слів старости, він та травмована місцева жителька 8 серпня написали заяви у Держбюро розслідування щодо дій працівників ТЦК та СП.

Із соцмереж відомо, що староста Соловичівського старостинського округу Юрій Зеленчук нагороджений Почесною грамотою Волинської обласної державної адміністрації. У минулому чоловік – в. о. командира взводу ЗСУ, розпочинаючи з 2014 року по листопад 2022 року, добровільно захищав Україну на передовій у найгарячіших місцях. Проїшов всі стежки пекла і змушував ворога визнавати відвагу українського солдата через свої засоби масової інформації. ■

навчання та ін.), координація волонтерських ініціатив у громадах. Також там діє програма «Помічник ветерана» – підтримка тих, хто повертається з фронту, у питаннях роботи, лікування чи адаптації до цивільного життя.

ЯК ОТРИМАТИ ДОПОМОГУ

В партії «Слуга Народу» розповіли, що першим етапом для кожного відвідувача Центру має стати звернення до менеджера, який вже, розуміючи потребу людини, направить її до необхідних фахівців.

Потім людина йде на первинну консультацію з фахівцем, розповідає про свій запит, а спеціаліст направляє до потрібної служби у громаді, або запрошує на індивідуальні чи групові заняття у самому Центрі.

«Центри життєстійкості – це частина сильної, стійкої громади. Вони допомагають людині легше адаптуватися до нових умов та знаходити сили рухатися далі», – очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

В партії «Слуга Народу» акцентують, що простори життєстійкості облаштовують із турботою про комфорт: там є зручні зони очікування, умови для людей з інвалідністю, місця для дітей. Тут немає бар'єрів – ані фізичних, ані психологічних. Команда працює у відкритому форматі, з повагою та без осуду. ■

■ У всіх на вустах

«Обмін територіями – це не мир, а перепочинок для ворога перед новим наступом»

У москові радіють: путін, як в'юн, вивернувся від санкцій і знову потрапив у милість до Трампа. А ось Зеленський після 15 серпня знову стане «поганим хлопцем».

Чому план Трампа не зупинить війну

Володимир Зеленський заявив, що Україна не віддасть жодного метра своєї землі окупантам. Це була його відповідь на слова Дональда Трампа, який припустив, що мирна угода з росією може включати «обмін територіями»

Анастасія КОЛЕСНИКОВА

Будь-які рішення, ухвалені проти України – «мертві», вони не принесуть мир, наголосив Зеленський. Його категорична відмова ризикує викликати невдоволення Трампа, який прагне укласти мирну угоду між Україною та росією навіть за умов, що можуть бути не вигідними для Києва.

Як відомо, росія давно вимагає, щоб Україна відмовилася від Донецчини, Луганщини, Запоріжжя, Херсонщини і Криму.

Здача окупантам усієї Луганщини та Донецчини створила б для України безліч проблем. Це означало б втрату регіону з містами та промисловими центрами, які росіяни могли б використати як плацдарм для нового наступу.

Крім того, Україна змушена була б залишити головну укріплену лінію оборони на півночі Донецької області, що простягається між Слов'янськом та Костянтинівкою, і яка досі витримувала російські атаки.

близько 200 тисяч цивільних, які досі живуть на підконтрольних Україні територіях Донецчини, тоді як ті, хто залишився б, ризикували б зазнати репресій від російських окупаційних сил.

Пропозиція Трампа віддати частину території заради миру – ідея, яку його адміністрація озвучувала й раніше, але ніколи так відкрито не підтримувала, – викликала гостру реакцію се-

«Україна наполягає, аби спершу було припинення вогню, а вже потім – обговорення умов миру, включно з територіальними питаннями.»

«Обмін територіями – це не мир, а перепочинок для ворога перед новим наступом. Ми не торгуємо кров'ю та могилами нашого народу», – цитує «24 канал» офіцера 72-ї бригади ЗСУ з позивним «Барбаросса».

Київ також зіткнувся б із необхідністю евакуювати

ред багатьох українців.

Якщо Президент Зеленський погодиться на обмін територіями, це може спричинити політичний скандал всередині країни. За даними останнього опитування Київського міжнародного інституту соціології, понад три чверті українців виступають

проти передачі територій під контролем України росії.

Київ наполягає, аби спершу було припинення вогню, а вже потім – обговорення умов миру, включно з територіальними питаннями.

росія же наполягає, аби спершу було припинення вогню, а вже потім – обговорення умов миру, включно з територіальними питаннями.

З огляду на те, що Трамп погодився на мирні переговори в Алясці в п'ятницю, 15 серпня, наразі перевага, схоже, на боці москви.

«Це про умиротворення і про визнання того, що агресор правий – що він отримує все, чого захоче. Таким чином війну закінчити неможливо», – заявила українська політологиня Катерина Зарембо, яка нині служить медичною волонтеркою на фронті.

Тим паче, що правитель кремля володимир путін не має наміру в обмін на повне виведення українських військ із Донбасу повертати Україні окуповані території Запорізької та Херсонської областей, де російські військові здобутки забезпечили москві цінний сухопутний міст до окупованого Криму. «Політично (кремлю) легше продовжувати війну до остаточного розпаду України, ніж укладати мир, – заявив колишній чиновник рф в інтерв'ю провідній американській газеті The Washington Post. – Ось чому вони чіпляються за ідею, що має бути тимчасове, але не постійне перемир'я, а потім тим часом можна буде провести (українські) вибори і спробувати привести до влади прокремлівську владу».

Карикатура: inforesist.org.

■ Палата № 6

Перед зустріччю із путіним Трамп радився з... Орбаном

Натомість вкотре принизив Володимира Зеленського, заявивши, що не запросив його на переговори на Аляску, бо за три з половиною роки Президент України мав багато зустрічей, але так нічого і не добився...

Василь КІТ

Упонеділок президент США розповів, що консультувався щодо російсько-української війни з прем'єр-міністром Угорщини Віктором Орбаном, якого вважає «дуже розумною людиною, яку хтось любить,

а хтось – ні».

Дональд Трамп розповів, що поставив угорському прем'єру питання, чи може Україна перемогти росію? «Він подивився на мене, ніби кажучи: «Яке дурне питання». І сказав: «росія – величезна країна, і вони завоювали свою країну, і завоювали своє життя через війни. Вони воюють. Це те, чим вони займаються... Китай переможе вас торгівлею, росія переможе вас війною», – сказав Трамп, додавши: «Мій друг сказав, що росія сильна, тому що вони просто продовжують воювати. Вони перемогли Гітлера – так само, як і ми, і вони перемогли Наполеона...».

Крім того, президент США сказав, що очікує, що його зустріч з путіним буде «хоро-

шою», проте не виключає й негативних результатів.

Він також висловив невдоволення аргументами Президента України Володимира Зеленського про те, що для обмінів територіями у

Орбан говорить словами путіна.

межах потенційної мирної домовленості необхідні були б зміни до Конституції. «Мене трохи здивував той факт, що Зеленський сказав, що йому потрібне буде конституційне погодження – тобто, він отримав погодження, щоб почати війну і вбивства (от хто на думку Трампа почав війну! – Ред.), але треба погодження для обміну територіями. Тому що буде деякий обмін територіями, я знаю це від росії і розмов із усіма, і це буде на краще для України», – сказав президент США і додав, що потенційна домовленість означатиме також «дещо погане для обох сторін».

В ході цього брифінгу Трамп також двічі обмовився, коли говорив про заплановані на Алясці переговори з господарем кремля владіміром путіним, сказавши, що «збирається до росії».

Що тут скажеш: старість – не радість. Недарма американська преса пише, що в Дональда Трампа, ймовірно, є прояви конфабуляції, яка у людей похилого віку є однією з явних ранніх ознак деменції...

Погляд

Юрій ЛУЦЕНКО, політик, державний діяч та військовослужбовець

Нобель – за Мавзолей

У результаті бурхливої, але дилетантської, діяльності на міжнародній арені сучасна Україна втратила суб'єктність. Тож доводиться аналізувати не те, що ми запланували, а те, що нам планують нав'язати

Трамп хоче Нобелівську премію. Він заявляє, що вже зупинив 5 війн. Але для гарантованого успіху йому треба зупинити ще й російську війну проти України.

путін хоче ввійти в історію. За 20 років самодержавного правління він знає, що росіяни пам'ятають і шанують тільки кривавих деспотів, які загарбали землі сусідів. Іван Грозний, Петро I, Катерина II, Сталін. Решту ніколаїв/александрів, годинних/горбачових народ не знає і зневажає.

З 2014-го путін пролив ріки крові. З територіями – складніше. Але все ж він близький до плану-мінімуму: анексії Криму, Донбасу та сухопутного коридору між ними.

І, судячи з анонсів «проривної пропозиції», яку кривавий маніяк висловив Віткоффу, він готовий припинити вогонь, якщо йому віддадуть неокуповану частину Донецької області.

Ганебний мир – в обмін за територію.

Нобель – за Мавзолей.

На жаль, тут можливе співпадіння інтересів, про що говорять анонси зустрічі Трампа і путіна.

Зауважу, що українське законодавство – від Конституції до КК – виключає легальність такого сценарію.

Не сумніваюся, що після досягнення плану-мінімуму путін буде добиватися позаблокового статусу України і різкого скорочення кількості ЗСУ та озброєння. Це в перспективі за 3 – 5 років відкріє двері для путінського плану-максимуму: поглинання України за білоруським сценарієм.

На щастя, тут інтереси США та російської неодоїмперії не співпадають. Розвиток і посилення ЗСУ є базою життєвих інтересів Західного блоку.

Тим більше, що припинення бойових дій неминуче призведе до переобрання української влади, що дає шанс на повернення притомної і внутрішньої, і міжнародної політики.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Максим НАГОРНИЙ – борець із міста Луцька; Микола КАТЕРИНЮК – борець із міста Рожище; Владислав КУЗЬМІН – борець із міста Луцька; Андрій ПОЛХОВСЬКИЙ – борець із села Вербка Ковельського району;

Василь СИДОРЧУК – борець із села Воєгоща Камінь-Каширського району;

Антон ТОКАРЧУК – борець із міста Луцька;

Олександр ОКСЕНЮК – борець із селища Маневичі;

Павло МОЛОДШИЙ – борець із селища Благодатне Володимирського району.

Павло КУЩАК – борець із міста Володимир;

Роман ДАВИДЮК – борець родом із села Заставне, що на Іваничівщині (проживав у місті Сокаль Львівської області);

Роман ЧЕПЕЛІНСЬКИЙ – борець із села Волиця-Лобачівська, що на Горохівщині;

Руслан БОРИСЮК – борець із села Гірка Полонка Луцького району;

Олексій КОПАЧИНСЬКИЙ – борець із села Крухиничі, що на Локачинщині.

■ Прямая мова

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент України, про переговори 15 серпня на Алясці між Трампом і путіним:

Припинення вогню не може обумовлюватися втратою українських територій. Україна не торгує своїми землями. Тоді то не «угода про мир», а небезпечний прецедент, якщо хтось пробує силою перекопати кордони. Наші кордони закріплені українською Конституцією і є міжнародно визнаними...

Ніхто не має права вирішувати нашу долю за нашою спиною, і будь-які рішення, що стосуються українського суверенітету, територіальної цілісності та безпеки, мають ухвалюватися лише за участі України.

■ Прямая мова

«Якщо українці провалять мобілізацію до власного війська – вони служитимуть у ворожому»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Сергій МАРЧЕНКО, військовослужбовець ЗСУ, блогер, про атаку молодиків на ТЦК у Вінниці:

«У кадрах коло Вінницького ТЦК немає нічого нового. Це все було вже. Донецька область, 2014-ий рік. Громадяни України зупиняють військову техніку ЗСУ. Зараз вони ходять в туалет у кульочки і п'ють воду з пляшок по 5 рублів за літр. Я не думаю, що навіть зараз більшість із них усвідомила, що гадити в кульочки – це прямий наслідок того, що свого часу вони зупинили українську армію. Бо хотіли «просто прекратіть стрелять». Вінниця теж може гадити в кульочки. Абсолютно легко. Достатньо просто припинити діяльність ТЦК і брати в армію тільки тих, хто хоче служити сам».

Валерій ЧАЛИЙ, експосол України в США, одразу був проти поїздки Зеленського на Аляску на зустріч Трампа та путіна:

«По-перше, це була б допомога помилковому рішенню Дональда Трампа обрати місцем проведення зустрічі США, що виводить із міжнародної ізоляції й легалізує російського воєнного злочинця. По-друге, сідати за стіл, де вже пообідали двоє, якимось не комільфо. По-третє, і головне – такий підхід до керівництва України – бути «на підтанцювці» й «на підхваті» – абсолютно не відповідає тому рівню суб'єктності країни, який виборили для дипломатії величезною ціною Сили оборони України.

І взагалі, зустріч у форматі Зеленський – Трамп – путін несе багато ризиків. Можуть розіграти в чотири руки...».

Андрій ІЛЛЕНКО, воїн ЗСУ, про те, як ставиться росія до українців на окупованих територіях:

«Зараз масово почали з'являтися смертники (ті, кого кидають на штурм. – Ред.) з окупованої Херсонщини і Запоріжжя. Кому пощастило опинитися в полоні, розповідають: мобілізовані з окупованих територій – найнижча каста. За будь-який непослух – жорстоке побиття (до каліцтва) і відправка на яму. За відмову йти на штурм – смерть. Страчених та значну частину загиблих у штурмах заднім числом оформлюють як дезертирів.

Висновків не буде. З огляду на останні події в тилу кожен може зрозуміти власні».

Петер ПАВЕЛ, президент Чехії, вважає, що Україні головне не відбити окуповані території, а зберегти державність:

«Наразі Україна, за всієї підтримки Заходу, не в змозі звільнити окуповані території в короткі терміни без великих людських втрат. Ми хочемо, щоб вона вижила як незалежна суверенна країна. Якщо ціна її виживання полягає в тому, що частина території буде тимчасово окупована, то нехай так і буде. Ми ніколи юридично не визнаємо ці окуповані території російськими».

Олександр КОЧЕТКОВ, аналітик, вважає, що Україна йде до поразки у війні:

«Не можна перемагати значно потужнішого ворога, воюючи без чіткої мети і з заплученими очима, без випереджально продуманих дій. Тим більше, не можна перемогти, якщо для влади війна стала найкращим способом заробітку шалених грошей. Зараз ми рухаємося шляхом до поразки – втрати спочатку частини територій, а потім і всієї України. Я не перебільшую. Бо так само характеризують ситуацію, що склалася, мислячі люди всередині країни та за її межами».

Денис КАЗАНСЬКИЙ, журналіст, про те, як росія вирішує проблему відсутності води на окупованому Донбасі:

«Гауляйтер Макіївки радісно демонструє дві цистерни з водою, які надіслали із Ханти-Мансійська (відстань 3300 км). Всерйоз дякує благодетелям із Сибіру за таку допомогу. Ахахahaha. С..ка, таке нікому не снилося навіть у шизофренічних снах. 300-тисячне промислове місто молиться на «регіон шеф», який щедро надіслав дві водовозки. Не таке процвітання обіцяли Донецьку фанати «русского міра».

Геннадій ДРУЗЕНКО, волонтер, правник, про мобілізацію:

«Фронтвики вимагають жорстких засобів поповнення війська. Головний аргумент: якщо українці провалять мобілізацію до власного війська – вони служитимуть у ворожому. І вони мають рацію. Опоненти мобілізації як правило наголошують на її соціальній несправедливості. Бо служба в армії досі по факту залишається обов'язком чесних та бідних. Першим наказує йти служити совість, другим – брак коштів, щоб відкупитися.

І це обов'язок держави – забезпечити поповнення війська, але не шляхом свавілля, закручування гайок та репресій, а відродивши/створивши мотивацію служити. Тут має бути й патріотичне виховання, і належне грошове заохочення, і престиж військової служби, і кар'єрні перспективи після неї...».

Ірина ВЕРЕЩУК, заступниця керівника Офісу Президента, не бачить жодних чинників, які би вказували на можливе близьке завершення війни:

«Ми все одно досі не зовсім приймаємо, що ця війна – надовго. Ми все одно поводимося так, наче вона має скоро закінчитися: хтось прийде та закінчить її, або трапиться щось таке, через що війна візьме й закінчиться. Хоча ніхто й ніщо реально не вказує на близьке завершення війни. Таке заперечення реальності – небезпечно і зменшує наші шанси перемогти у затяжній війні на витривалість. А от, якщо ми прямо подивимось в очі реальності й налаштуємося на довгу війну, вона завершиться швидше та вигідніше для нас».

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

«Наше військо щоденно потребує підтримки», – за таким принципом працює команда лідера «Європейської Солідарності».

«Це допоможе ефективно ламати мізки не тільки російським безпілотникам...»

Петро Порошенко передав військовим ще 5 комплексів протидії технічним розвідкам «Ай-Петрі СВ»

Ольга СОКОЛОВА

Наше військо потребує підтримки – і зараз це не лише про гроші, а, в першу чергу, про високотехнологічне озброєння. Таке, як комплекс протидії технічній розвідці «Ай-Петрі», який дозволяє дуже ефективно ламати мізки російським безпілотникам, бомбам та окремим видам ракет, – пояснює п'ятий президент України Петро Порошенко. – Десятки комплексів просто зараз прикривають артилерію, навчальні центри та працюють під час евакуації поранених. Сьогодні на озброєння

війська стане ще 5 комплексів «Ай-Петрі». Передаю їх разом із пікапами, потужними EsoFlow та РЕБом найпрофесійнішим військовослужбовцям.

«Якими б не були новини, кожен тиждень ми монотонно робимо свою роботу. Забезпечуємо технікою, веземо її на фронт та підтримуємо наших військових. Тільки так захистимо нашу країну», – резюмує Петро Порошенко.

Петро Порошенко інвестував понад 200 мільйонів гривень у виробництво унікальних систем протидії засобам технічної розвідки «Ай-Петрі СВ».

НАША ДОВІДКА:

Починаючи з осені 2023 року, Петро Порошенко інвестував понад 200 мільйонів гри-

вень у виробництво унікальних систем протидії засобам технічної розвідки «Ай-Петрі СВ», які успішно пройшли випробування і використовуються у збройних силах, прикриваючи тисячу кілометрів лінії боєз'ясування. Держава довгий час не виділяла фінансування на цю програму. У березні 2025 року було повідомлено про контракт із Міністерством оборони. Загалом Порошенко вже пе-

редав у війська близько двох сотень комплексів протидії технічним розвідкам «Ай-Петрі СВ».

■ «Гаряча точка»

Чи можливо виселити із найстарішого собору Волині «московську церкву»?

Закінчення.
Початок – на с. 1

Ігор БУГ

Як зазначає інтернет-видання «Буг», суд відідала громадськість, представники медіа, а також депутат Волинської обласної ради Андрій Бокоч.

Розглянувши справу, суд постановив залишити рішення суду першої інстанції без змін, апеляційну скаргу релігійної громади залишити без задоволення.

ТО УПЦ МП – НЕ «УПЦ МП»?

Засідання розпочалося зі спроби представників апелянта (громади упц мп) обмежити його для преси. У його роботі взяли участь журналісти «5-го каналу», які подали клопотання. Та юрист апелянта Микола Че-кман зауважив, що у клопотанні «5-го каналу» неправильно вказано назву громади – написано «упц мп», а не просто «упц».

– Такої особи не існує, – заявив адвокат позивача Микола Че-кман. – Просимо відмовити в зйомці.

Представник відповідача, адвокат ВОДА Олександр Гаргола, навпаки, підтримав відкритість процесу. Суд, порадившись, залишив клопотання журналістів без задоволення, але визнав, що засідання є відкритим, тому зйомка дозволена.

«ЦЕ НЕ МАЙНО, ЦЕ – КОРИСТУВАННЯ»: ЮРИДИЧНІ КУЛЬБІТИ

Далі – по суті. Адвокат Че-кман озвучив суть справи: мовляв, громада має майнові права на собор, бо володіє й користується ним, а, отже, має право вимагати судового захисту. Він посилався на судову практику, аргументував, що державна реєстрація не дорівнює набуттю права власності.

Захисник інтересів Волинської ОДА адвокат Гаргола спокійно, але впевнено спростовував доводи. Він нагадав, що державна власність на об'єкт вже підтвердже-

на всіма інстанціями, а Касаційний господарський суд у складі Верховного суду остаточно визнав право держави. Жодних дій щодо об'єкта, які могли б зашкодити громаді, не здійснюється. Ба більше – зараз громада фактично користується собором.

У зйомці засідання «5 каналу» суд відмовив.

Він також наголосив, що мова йде про пам'ятку національного значення, яка розташована на території державного заповідника «Стародавній Володимир», а, отже, будь-які дії – навіть суто юридичні – мають узгоджуватися з Міністерством культури.

ВЕРДИКТ: АПЕЛЯЦІЮ – ВІДХИЛИТИ

Колегія суддів залишила апеляційну скаргу без задоволення. Ухвалу Господарського суду міста Києва про відмову в забезпеченні позову – залишено без змін. Тобто, державі не

заборонено здійснювати реєстраційні дії, а громада упц мп не довела, що її права реально порушуються.

Справу можна буде оскаржити у Касаційному господарському суді. Але і ця нова спроба, якщо буде, виглядає як черговий етап затягування.

ХТО КОГО ВИПРОБУЄ НА МІЦНІСТЬ?

Замість того, щоб виконати рішення Касації від 8 липня і звільнити храм, що належить

державі, громада упц мп влаштовує юридичні багатоборства. Нові справи, нові позови, старі вимоги...

Поки державна обережно «спостерігає» за ситуацією, московська церква не просто ігнорує закон, а відкрито користується державною пам'яткою архітектури – попри судові рішення.

Як гадаєте: довго тягнулася б ця тяганина, якби така ситуація повторилася в Росії чи на тимчасово окупованих територіях із приводу виселення з приміщення представників ПЦУ? Запитання – риторичне.

■ Спеціальний репортаж

Фото: Любові ХВАС.

32 ветерани зібралися на берегах ставів у селі Прилісне на Маневиччині.

Олександр Солодуха знає, як зачарувати рибу

Колишній захисник за день змагань упіймав понад 14 кілограмів «сріблястих» трофеїв

Любов ХВАС

Ніщо так не сприяє відновленню сил і душевній рівновазі, як відпочинок на природі. Для ветеранів війни – це справжня терапія без слів. Тут – і спілкування з однодумцями, і улюблене хобі, і насолода для очей – усе, що потрібно для справжнього перезавантаження. Риболовний турнір, який започаткували у Волинській області, має на меті підтримати фізичне та психологічне відновлення ветеранів, їхню реінтеграцію та активну участь у житті громад.

РЕКОРДНИЙ УЛОВ У ПРИЛІСНОМУ – КОРОП, ВАГОЮ 1 KG 710 Г

Минулих вихідних за першість змагалися у Камінь-Каширському та Ковельському районах. Організували спортивний захід районні адміністрації та громади спільно з Федерацією риболовного спорту Волинської області.

32 ветерани, які сформували 16 команд, зібралися на берегах ставів у селі Прилісне на Маневиччині. Збадьорені ранковою прохолодою, налаштовані позитивно та рішуче чоловіки, озброєні снастями, готу-

Катерина Цепух спіймала чималого коропа.

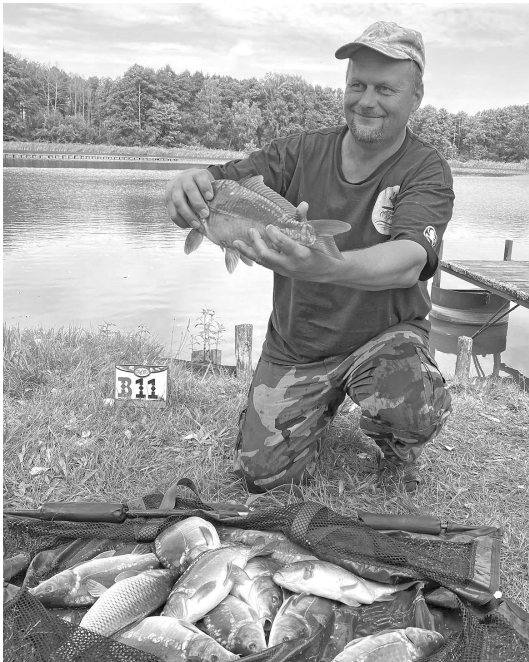
валися випробовувати удачу та демонструвати майстерність. Впіймати рибу часто – та ще задача. Тож упродовж двох турів, які тривали по дві з половиною години, учасники гартували терпіння і вправність, адже кожна покльовка могла стати вирішальною. І хоча сонце добряче припікало і риба поведилася примхливо, ветеранам таки вдалося наповнити свої садки коропами, амурами та карасями. Найбільший трофей – короп вагою 1 кілограм 710 грам – клюнув на гачок Богдана Кука. А перемоги на турнірі здобули три команди ветеранів з Любешівської громади. Місця розділили так: «Джем» – перші, «Цьомчики» – другі, «Едельвейс» – треті. IV місце посіли «Риболови» з Прилісного, а V – «Золоті гачки» з Маневич.

У перерві учасників частували смаковитими стравами з польової кухні, а пісінні

дарунки від місцевих фольклорних гуртів створювали святковий настрій.

МАЙСТЕР-КЛАС ВІД... КАТЕРИНИ ЦЕПУХ

Справжній змагальний дух та спортивний азарт панував серед ветеранів на Ковельщині. Тут турнір відбувся у чарівному куточку поміж розкішної природи на ставках у селі Руда, де зібрав 34 учасники. Щойно зійшло сонечко, захисники уже на березі водойм захоплено обговорювали перспективні місця для риболовлі, ділилися враженнями, налаштовувалися на цікаве суперництво. Разом зі своїми коханими чоловіками приїхали й дружини, які щиро підтримували, вболівали та допомагали, вичікуючи з підсаками улови біля берега. Серед учасників була єдина жінка – Катерина Цепух з Великоченської громади, яка

Олександр Солодуха – рибалка з досвідом: улов говорить сам за себе!

«**Разом зі своїми коханими чоловіками приїхали й дружини, які щиро підтримували, вболівали та допомагали, вичікуючи з підсаками улови біля берега.**»

показала, як вправно вудить рибу. Захисниця спіймала чималого коропа.

Емоції та гарні враження цього дня переповнювали усіх, адже настроєва атмосфера вимірювалася не лише кілограмами улову, а й щирими усмішками, жартами, новими знайомствами. Дуже смакували учасникам на природі гарячий запашний купліш та смажена рибка. Гармонійним музичним акцентом заходу став вокальний дует «Два крила» у складі подружжя та активних волонтерів – священика Юрія Мірчука і матінки Інни.

Напруга в турнірі зберігалася до фіналу, адже більшість учасників порадували великим уловом, що не дозволяло одразу передбачити переможців. Водночас деякі

рибалки виділилися справжнім професіоналізмом. Високий рівень майстерності, зокрема, показав Олександр Солодуха, який в обох турах впіймав 14 кілограмів 290 грамів риби. Загальна ж вага риби, яку зловили усі учасники за два тури була 96 кілограмів 440 грамів.

А переможцями стали: «Старовижівські глadiatorи», які посіли I місце, «срібло» вибороли «Ковельські рибалки», бронзові призери – «Хуба Буба» зі Старовижівської громади. IV та V місця розділили відповідно – «Дубівські ветерани» та команда «Рівне» з Рівненської громади.

П'ять команд-лідерів представлять свої райони на фінальному обласному етапі, який відбудеться уже незабаром. ■

Погляд

Леся ВЛАШИНЕЦЬ, редакторка відділу інформації газети «Волинь»

Перефразовуючи Шевченка: «Неначе люде подуріли, до московської церкви ідуть і діточок своїх ведуть...»

П'ятого серпня в Почаївській Свято-Успенській лаврі вшановували головну її реліквію – чудотворну ікону Божої Матері. Цій події особливого значення додала 350-а річниця диво-спасіння монастиря від турецько-татарської облоги, тож на Почаївську гору з багатьох регіонів України традиційно вирушили паломники. За інформацією від упц мп, їх було тисячі

Соціальні джерела засвідчили: колони прихильників промосковського патріархату простували й із Волині та Рівненщини, які, згідно зі статистикою, входять до числа регіонів із великою кількістю церков упц мп, але за загальною кількістю поступаються Донецькій, Хмельницькій, Вінницькій та Дніпропетровській областям.

І хоча Центр дезінформації при РНБО України після цього спростував цей факт, заявивши, що число учасників ходи було завищеним, проте не перестав шокувати інше: вона (хода) таки відбулася. Попри табу місцевої влади (ще в липні 2023 року Тернопільська обласна військова адміністрація (ОВА) заборонила піші ходи паломників упц мп до Почаївської лаври «через безпечні ризики, пов'язані з війською та можливим використанням таких заходів для провокацій»), в умовах дії Закону №8371 (ухвалений 20 серпня 2024 року), який забороняє діяльність релігійних організацій, афілійованих із російською православною церквою (рпц) та на радість усіх ворогів незалежності України, недалекоглядна паства на чолі з московськими попами свідомо чи ні демонструвала їм свою підтримку, збиваючи ноги до крові.

«Не перестану ходити туди (в церкву мп). Було, як вона будувалася, я пожертвувала сотні гривень. І я така не одна», – таке пояснення бажанню молитися на богослужіннях за вороже «отечество» почула недавно від волинянки поважного віку з колишнього райцентру. Прикро до сліз із тої «вагомої» причини. Водночас вражає влучними до відеосюжетів у соціальних мережах із почаївської процесії згадується Шевченкове пророцтво: «Неначе люде подуріли, німі на панщину ідуть і діточок своїх ведуть!», яке так хочеться перефразувати на сьогоднішній день: «Неначе люде подуріли, до московської церкви ідуть і діточок своїх ведуть...».

Не на часі зараз у нас, співвітчизників, внутрішня ворожнеча. Провокувати її, щоб розділяти й володарювати, – то неписаний закон москалів, відколи існує жакерлива московія. І про те, що хресна хода в Почаїв на тлі війни викличе неоднозначну реакцію в українському суспільстві та світі, добре знали «вожді» упц мп, які наразі контролюють Почаївську лавру. Знали, тому вкотре спровокували процесію, зробивши ставку найперше на сліпу віру мирян у сумнівну порядність проросійських настоятелів церков. «Русскій мір» вкотре тішиться, сплюндрувавши найсвятіше в людських почуттях, і таки дочекавшись очікуваних до свого трону.

Упевнена, церковні лакеї росії не чули молитов богомольців про мир. За колонами прочан московські посіпаки загребали поглядами шлейфи з їхніх грошей, частина яких досі вже стала ранами та смертю для українських захисників. ■

Фото: ukr.media.

За колонами прочан московські посіпаки загребали поглядами шлейфи з їхніх грошей...

Впродовж V Міжнародного літературного фестивалю «Фронтера», який 2 – 3 серпня відбувався на території Окольного замку у Луцьку, на підтримку Сил оборони та безпеки зібрали 849 857 гривень. Ці гроші вторгували з продажу речей на ярмарку: кукурудзи – за донат, мерчі бригад та донатів під час аукціонів.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: 066 82 47 160 – Водафон – Viber, Telegram, WhatsApp; 096 77 31 037 – Київстар (Пн,Вт,Чт,Пт, 10-17).

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам трактор Т25 1999 року випуску. Один власник. Хороший стан. Луцький район, село Промінь. Тел. 050 55 67 375.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щєбінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, це-

мент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щєбінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щєбінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу

та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні; сухі столярні дошки; відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

● Продам торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щєбінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків та цегли. Роблю монтаж, підшив, водостоки, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел.: 096 42 24 834.

■ Пульс тижня

Дві ДТП – два різні фінали

Одна із них, на жаль, закінчилася трагічно, інша – щасливим порятунком

Соломія МУЗИЧКО

Фатальна автопригода сталася по вулиці Карпенка-Карого в Луцьку. 50-річний водій вантажівки «MAN», рухаючись неосвітленою ділянкою дороги, наїхав на 41-річного пішохода, який стояв прямо на проїжджій частині. Від отриманих травм чоловік помер на місці.

Поліція встановила, що водій вантажівки був тверезий. За цим фактом відкрито кримінальне провадження. Слідство має встановити всі деталі трагедії.

Тим часом, оперативні та злагоджені дії фахівців ДСНС врятували життя людини поблизу села Жидичин Луцького району.

Водію легкового автомобіля, 1975 року народження, стало зле за кермом, і він з'їхав з дороги, застрягнувши в болотистій місцині. За попередньою інформацією, в чоловіка були ознаки інсульту.

На місце події прибув аварійно-рятувальний загін спеціального призначення. Рятувальники обережно винесли постраждалого з машини, транспортували на ношах через важкопрохідну місцевість і передали медикам швидкої допомоги. ■

Замість золота – металеві ґрати

Суд визнав 36-річного жителя села Воротнів Луцького району винуватим у вчиненні грабежу в умовах воєнного стану (ч. 4 ст. 186 КК України)

Соломія МУЗИЧКО

Чоловік, знайшовши в поштовій скриньці ключі, проник у квартиру в будинку на вулиці Любомира Гузара в Луцьку та намагався викрасти ювелірні вироби.

За цим заняттям його застала господиня оселі. Згрібши у жменю прикраси, які вдалося знайти, зловмисник утік із помешкання.

Невдовзі крадія затримали правоохоронці. Як з'ясувалося, це – не перша його крадіжка.

Відтоді чоловік перебуває під вартою і, згідно з вироком суду, 8 років проведе за ґратами. ■

Випала з 9-го поверху і була при тямі

До служби порятунку «101» надійшло повідомлення про те, що на вулиці Загородній у Луцьку жінка випала з вікна дев'ятого поверху житлового будинку

Соломія МУЗИЧКО

Завдяки оперативній роботі, рятувальники дісталися до потерпілої через вікно сусідньої квартири на тому ж поверсі. Жінку обережно зафіксували на твердих ношах і транспортували на вулицю, де вже чекала бригада медиків.

Попри шок, жінка була при свідомості. Її передали лікарям для надання екстреної допомоги та обстеження. Наразі правоохоронні органи з'ясовують усі обставини цієї події. ■

Чоловіка знайшли мертвим у болоті

Після тривалих пошуків водолази ДСНС виявили тіло 43-річного мешканця села Домашів, який зник ще 13 червня, у важкодоступній болотистій місцевості

Соломія МУЗИЧКО

Поліцейські за допомогою дрона обстежили територію та встановили ймовірне місцезнаходження тіла.

Рятувальникам довелося подолати близько 300 метрів непрохідних хащів, щоб дістатися потрібного місця. Вони витягли тіло з води та доставили на берег.

Наразі правоохоронні органи з'ясовують усі обставини смерті чоловіка. ■

■ Серце, віддане Україні

Максим Нагорний, навіки 20-річний солдат, із автоматом в руках щодня виборював право України на гідне майбутнє.

Герой Максим Нагорний ще у 18 років написав заповіт... в окопі

«Я – рядовий ЗСУ, молодий солдат. Я був очевидцем інших жаклих речей, про які хочеться забути, не згадувати, викреслити з пам'яті так само, як і вчорашній день цієї клятої війни, але що буде завтра? Відбудовувати стару систему не треба – створимо нову і набагато кращу Україну! Країну з найкращими умовами для дітей, особливо тих, які лишилися без батьківської опіки!»

Любомира НАТИНКА

Ці слова, написані в окопі на той час 18-літнім солдатом, облетіли всю Україну. 28 червня 2023 року їх цитував Верховний Головнокомандувач Володимир Зеленський у зверненні до Верховної Ради. Автор цього послання, молодий солдат Максим Нагорний, хотів змінити країну, аби жодна дитина більше не знала, що таке сиротинець.

12 серпня він мав би святкувати свій 21-й день народження, але, напередодні, Луцьк на колінах провів в останню путь навіки молодого Героя. Його життя, сповнене болю дитинства та щоденної боротьби, обірвалося 19 липня 2025-го під час виконання бойового завдання в районі Молодецького на Донеччині.

Максим залишився сиротою у 4 роки і потрапив до Луцького обласного будинку дитини. З родичів у нього була лише старша сестра

Іванна та старенька бабуся, яка не могла опікуватися онуком.

«Ми загубилися на 16 років і почали спілкуватися, коли почалася війна. Я його запрошувала до Польщі, але він сказав, що хоче захищати Україну. Це був його вибір»,

«Я мрію про нову, зовсім іншу й набагато кращу країну, яку варто побудувати заново!»

– ділиться сестра Максима – Іванна Баран.

Саме гіркий досвід життя в сиротинцях сформував його ставлення до життя і прагнення змінити систему.

У своєму заповіті він писав про «вигорілих» працівників і відсутність справжньої любові в дитячих будинках.

«Я мрію про нову Україну: про країну без сиріт; про дітей, котрі проживають в сім'ях і лише в сім'ях, бо малечі потрібна сім'я, а не тепле та сите місце в державних чи комунальних закладах без

любові, без гідності й поваги, без щастя. Це актуально зараз, під час війни, і буде по-особливому актуально після її завершення», – писав він. Ці слова стали його життєвим кредо.

Бути військовим хлопець мріяв з дитинства. Напередодні повномасштабного вторгнення Максим приїхав до Києва в пошуках роботи. Деякий час він залишався у столиці – волонтерив на залізниці, допомагаючи людям евакуюватися. А коли виповнилося 18 років – пішов служити до рідної Волинської механізованої бригади. Про-

йшовши навчання за кордоном, вирушив на Харківщину, виконувати завдання на Куп'янському напрямку.

«Перший реальний бій із ворогом – це не про відвагу та хоробрість, а – про кров, страх, про те, що ти дзориш і робиш в штани. Це – про інстинкти та людську природу, які намагаються взяти гору над обов'язком захищати Батьківщину», – чесно писав Максим. «Тут, «на нулі», все чітко й зрозуміло – ворога можна перемогти тільки зі зброєю в руках, рішучістю та

відвагою!». І він нищив ворога самовіддано й незламно. Під ворожим обстрілом, в окопі, він писав своє послання, бо не хотів прожити своє життя даремно і вірив у те, що робив: «Так вже сталося, що я – круглий сирота і, якщо загину за Україну, не хочеться стати рутинним чорнильним записом у бюрократичній статистиці втрат».

Востаннє Максим виходив на зв'язок 17 липня 2025 року. На той час він служив старшим стрільцем у бригаді Національної гвардії «Спартан». Свій наречений, Наталії Сюйві, він повідомив, що йде на бойові позиції та декілька днів не телефонуватиме.

Гірку звістку про зникнення вона отримала 25 липня.

– Мені зателефонували і сказали, що Максим Нагорний зник безвісти під час мінометного обстрілу в селі Молодецьке Донецької області, – з боєм згадує дівчина. – А потім повідомили, що його тіло доставили до моргу в місто Кам'янське.

На впізнання Наталія поїхала разом із рідною сестрою Максима – Іванною. Там їм показали особисті речі, які дівчата одразу впізнали, зокрема парні браслети, які були в нього з нареченою. Тіло Максима не показали, лише сказали, що воно 10 днів пролежало на спеці, через складність евакуації. Щоб прискорити процедуру впізнання, потрібно було, аби тест ДНК здав родич чоловічої статі. Таких родичів у Максима, який виріс сиротою, не було. Дівчата не здалися. Після кількох поїздок у морг їм таки вдалося офіційно підтвердити загибель Максима Нагорного. Його ідентифікували за татуваннями.

У своєму заповіті Максим писав: «Якщо доведеться віддати життя, то нехай це стане такою для того, щоб в Україні зникли дитячі приtulки... і діти зростали лише у щасливих сім'ях. Це – мій заповіт!».

Його життя, обірване на злеті, стало нагадуванням, що боротьба за Україну – це не лише відвага на фронті, а й рішучість змінити країну на краще.

Дякуємо тобі за захист, Максиме! Низький уклін, вічна шана та пам'ять Герою! ■

■ Обличчя професії

Змагання найкращих учителів: хто ж виграє «Оскар»?

Двоє талановитих педагогів з Волинської області потрапили до списку 54 найкращих учителів України, які змагатимуться за престижну премію Global Teacher Prize Ukraine 2025

Любомира НАТИНКА

Ця відзнака, яку неофіційно називають «Нобелівською премією для вчителів» відзначає найкращих освітян країни.

Серед півфіналістів – двоє волинян:

• Людмила Деменік – учителька фізики та астро-

номії з Луцького ліцею № 27.

• Олександр Тарасюк – учитель історії та факультативу «Підприємництво в дії» з ліцею № 5 міста Володимира.

Обидва педагоги вразили журі своїми інноваційними підходами до навчання та вагомим внеском у розвиток своїх учнів.

Імена десятиох фіналістів стануть відомими вже 1 вересня. А переможця премії Global Teacher Prize Ukraine 2025 оголошать 4 жовтня, у Всесвітній день учителя. Цей щасливчик отримає головний приз – 1 мільйон гривень.

ДОВІДКОВО:

Global Teacher Prize Ukraine – щорічна національна премія, заснована громадською спільнотою «Освіторія». Її мета – від-

Участь у Global Teacher Prize допомагає розбудовувати глобальну спільноту проактивних учителів.

значити досягнення вчителів, які роблять внесок у розвиток освіти та підкреслити їхню важливу роль у суспільстві. ■

У 2025 році ціни на квартири в новобудовах Луцька зросли на 5%. Обласний центр Волині – на десятому місці за вартістю житла в новобудовах серед інших обласних центрів. Найдорожчі – Львів, Київ та Ужгород.

Волинська психікарня потребує розширення, щоб впоратися з навантаженням. Його планують зробити шляхом будівництва лікувально-реабілітаційного корпусу № 6. За попередніми розрахунками кошторисна вартість зведення нового корпусу становить 540 мільйонів гривень.

■ Ніколи не здаватись!

«Із візка мене підняла фактично дружина...»

Два роки інтенсивної реабілітації і надзусиль знадобилося Ярославу Рябовичу, щоб вдруге в житті зробити перші кроки після страшної аварії на шахті № 9 «Нововолинська»

Ігор ЛІСОВИЙ

З Ярославом ведемо бесіду у його сучасному позашляховику. Він – усміхнений, жвавий у бесіді, з тих, хто відразу до себе привертає увагу, доступно пояснює. Навіть нятяку нема на те, що переніс важку травму, фактично був у візку, а зараз вже пересувається на милицях. Енергії і оптимізму у нього – хоч відбавляй!

– Цей трагічний для мене день – 14 серпня 2019 року я, тоді ще гірник шахти № 9 «Нововолинська», пам'ятаю до сьогодні і ще довго буду пам'ятати, – ділиться Ярослав Рябович. – Обвал породи у лаві – і в мене перелом хребта і ніг. Ну що – каліка, інвалід – роздумую собі, але постановив, що треба жити. Пам'ятним ще більше для мене буде серпень через два роки після аварії – коли став із візка на милиці і почав робити перші кроки.

А перед тим були лікарні, лікування, реабілітації, допомога і поради лікарів. Санаторії – у Карпатах, курс реабілітації – у Боратині на Волині, величезна підтримка дітей, і найбільше – опора і віра дружини Елеонори.

Фото: з особистого архіву Ярослава РЯБОВИЧА.

«Спорт мене захопив. Можливо, щось і болить, але себе налаштуєш і йдеш на тренування», – каже Ярослав Рябович.

– Після проходження кожних курсів реабілітації, занять у басейнах дружина мене підштовхувала: «Давай піднімемося, давай ще чуть-чуть...».

Але ця перша фізична і моральна перемога додала сил – і Ярослав пішов далі. Почав спочатку через інтернет цікуватися, як такі, як він,

– Після проходження кожних курсів реабілітації, занять у басейнах дружина мене підштовхувала: «Давай чуть піднімемося, давай ще чуть-чуть...».

вай ще чуть-чуть...». І так «по чуть-чуть» став помаленьку на ноги, особливо, коли повернувся з Харківського реабілітаційного центру. Він, напевно, найкращий у Європі. Ніколи не забуду, як з острахом робив перші кроки – невеличку кімнату у квартирі долав 10 хвилин.

можуть себе проявити у спорті. Зали для тренування йому надали у міських дитячих спортивних школах. Зараз віддавав перевагу приватному фітнес-центру «Актив»: ветеран війни з росією Микола Степасюк склав графік триразових тренувань на тиждень, займається

як тренер із Ярославом. Керівник закладу звільнив від оплати. Тут є потрібне спеціалізоване обладнання.

– Я вже тричі брав участь у змаганнях всеукраїнського рівня серед інвалідів із легкої атлетики: у штовханні ядра, метанні списа і диска. Останні відбулися в кінці липня у Ковелі, – продовжив Ярослав. – Це мене захопило. Вранці встаєш, можливо, щось і болить, але себе налаштуєш і йдеш на тренування. Затратними є види спорту для інвалідів, особливо щодо забезпечення спеціальним інвентарем, обладнанням для тренувань. Скажімо, мені для участі у змаганнях потрібне спеціальне крісло, яке я його сам не доставлю в сектор для змагання. На чемпіонаті у Ковелі практично кожен спортсмен-інвалід мав персонального тренера. Зараз про такі запити знають у відділі молоді і спорту виконкому Нововолинської міської ради і частково їх вирішують. Хоч з цією проблемою ознайомити міського голову Бориса Карпуса, депутатів міської ради, і впевнений, що незабаром при спільній підтримці з'являться нові спортивні досягнення у нововолинських спортсменів-інвалідів...

Що ж, Ярослав, завдяки своїй сильній волі і підтримці родини та друзів, уже здолав дві вершини. Перша: із лежачо-сидячого стану став ходячим не з двома милицями, а з однією. Друга: незважаючи на сильні болі у спині, змусив себе тренуватися, заявити про себе як спортсмен-інвалід, про якого вже знають, запрошують на змагання. Віримо, що здолає і третю – стане чемпіоном України в одному з видів легкої атлетики. Тож міцно тримаємо за його кулаки! ■

■ Прощу слова!

Тости у Києві: всі російською – і жодного слова про Україну...

Зазвичай я публікую лише звіти від імені фонду – коротко, по суті: що зроблено, кому передано, завдяки кому доставлено. Пишу про виконану роботу, не додаючи особистих думок. Але це звернення – виняток. Можливо, один із небагатьох особистих. І, як на мене, – один із найважливіших

Тарас МАКАРУК, голова Благодійного фонду «Новопоміч» (м. Нововолинськ)

Вже дванадцятий рік відкритого збройного протистояння, що почалося із АТО ще у квітні 2014-го. Вже четвертий рік повномасштабної війни. Москалі нищать наші міста, вбивають мирних людей, знищують нашу культуру, нашу ідентичність. І путін віддає накази мовою, яку ми досі чуємо щодня у центрі Києва. Мовою ворога, яку передають своїм дітям українські батьки. І от я почув це знову...

Велика компанія, святкування з дітьми, сміх, тости – і жодного українського слова. І жодного слова про Україну. У тому середовищі не відчувалося, що в країні – війна.

Київ. Серце країни, яка бореться за свою незалежність. І це не поодинокий випадок. І це, погодьтеся, не лише в Києві...

Через два тижні у столиці, куди приїхав у службове відрядження, я не раз ловив себе на думці: української в побуті – менше, ніж очікуєш. Менше, ніж було ще кілька років тому. І це – лякає.

Мова – це не просто, як нас колись вчили в школі, засіб спілкування, пізнання і впливу. Це – фронт. Це – перший бар'єр, за яким стоїть наша ідентичність.

Відсутність своєї мови – це перший етап колонізації. Це та сама тиша, з якої починається злам. Московія це знала завжди. Тому так методично русифікувала українців десятиліттями.

Згадаймо факти. У 1720 році Петро І заборонив друк українських книжок. У 1863-му – Валувський циркуляр обмежив друк українською. У 1876 – Емський указ повністю заборонив українське слово в театрі, освіті, на сцені. У XX столітті – обов'язкова російська в школах, витіснення української з науки, кіно, медіа. Це була цілеспрямована політика знищення української ідентичності.

Іноді хтось каже: «А от в інших країнах є дві державні мови, і все нормально». Так, є такі випадки, наприклад, у Бельгії, Швейцарії, Канаді. Але в цих країнах двомовність є наслідком історичного співіснування різних народів на одній території – народів, які визнавали одне одного, мали право на свій голос і розвивалися паралельно. Там не було війни за знищення одного з них. Там не було колоніального поневолення. Там була повага.

А в нас – інша історія. російська мова нав'язувалася силою колонізатора, який прагнув знищити нашу мову, культуру й самобутність. Ми не мали вибору. Нас змушували. І сьогодні ми маємо справу не з історично сформованим співіснуванням, а з реальною загрозою – країною, яка досі хоче нас або поневолювати, або знищити. І яка послугується тією ж мовою, яку ми досі часто чуємо в себе вдома.

Для порівняння: подивіться на білорусь. Формально у них є дві державні мови, але ж фактично російська витіснила білоруську майже повністю! І тепер країна втратила не лише мову, а й незалежність. Це – яскравий приклад того, як двомовність може стати зброєю для окупації, якщо не стояти за своє.

Бо ми, українці, дуже часто є кращими, ніж нас хоче бачити агресор! І єдиний спосіб для нього з цим впоратися – зламати нас. Забрати мову, забрати пам'ять, зробити нейтральними. А значить – беззахисними.

Поляки говорять польською. Французи – французькою. Італійці – італійською. Це – природно, це – правильно, це – гідно. І в цей же час у нас певна частина суспільства досі живе з відчуттям, ніби «мова – не головне», мовляв, «какая разница». Але саме через цю байдужість і формується ґрунт для нової окупації. Бо без мови – немає опори.

Я не говорю зараз про військових чи специфічні ситуації. Хоча у перші дні повномасштабної війни мова стала для нас кодом, захистом, паролем. Згадайте «паляницю», об яку запліталися язики окупантів! Здавалось би, ось момент істини, точка біфуркації! Але...

І давайте згадаємо про звичайні родини, дітей, працівників кафе і офісів. Тих, хто вже міг перейти на українську, – але не перейшов. Хто не вчить, не підтримує, не передає її далі, не купує книг українською, не читає україномовних газет, не дивиться фільмів чи серіалів.

Це не просто звичка – це відповідальність. Кожного з нас.

Ми мусимо усвідомити врешті-решт, що саме українська мова – це те, що робить нас не просто громадянами України, а людьми, які здатні втримати свою державу! Це – мова, яка дає ідентичність, гідність, напрям. І кожного разу, коли ми її не використовуємо, – ми, хоч трохи, але відступаємо.

Я знаю, що ці слова прочитають ті, хто розуміє, про що я. А ще, сподіваюся, і ті, хто вагається. Якщо ти досі думаєш, якою мовою краще, просто згадай: накази на знищення твоєї землі, накази про знищення твоїх захисників, твоїх друзів, накази про ракетні обстріли українських міст звучать саме російською. То що жобираєш ти?

...Дякую всім, хто підтримує українське не лише в думках, а в щоденних вчинках. І якщо ти дочитав до цього місця – переходи за реквізитами і закинь донат на те, аби накази про знищення нас звучали рідше – і допоможемо нашим захисникам бути точними та автономними на позиціях.

ЗБИРАЄМО 73 000 ГРН НА:

– Лазерний далекомір Leica Rangemaster CRF 2800.COM.
– Зарядну станцію EcoFlow Delta 2 /

Це – не просто техніка, а реальна допомога для наших військових, аби корегування вогню було точним, а дрони, рації та тепловізори не сідали в найвідповідальніший момент.

Посилання на банку:

НОМЕР КАРТКИ БАНКИ:

4441 1111 2723 6796.

Наближаймо Перемогу спільними зусиллями! ■

Завершилися роботи з облаштування нового вуличного освітлення на вулицях Локачинська та Дорогиничівська в селі Низькі Цевеличі Локачинської громади. Вперше за всю історію села вулиці цього населеного пункту отримали освітлення.

Біля Нововолинська відкрили великий відпочинковий комплекс. Він розташований у селі Стара Лішня і називається «Саваж».

На Волині лідерами у наданні допомоги Силам оборони в абсолютних числах у 2024-му стали великі міста та дві найбагатші сільські громади Луцького району: Луцьк – 490,4 млн грн, що складає 13% міського бюджету; Володимир – 198,6 млн грн (42%); Ковель – 66 млн грн, що складає 6,5%; Боратинська ТГ – 93,8 млн грн (18%); Підгайцівська – 43 млн грн (10%).

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.
16, 23, 30 серпня.

ефективне лікування від
**АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

Волинський національний університет імені Лесі Українки – на десятому місці серед закладів вищої освіти в Україні за кількістю поданих заяв від вступників у 2025 році. Цього року абітурієнти подали 14300 заяв на вступ до цього ВНЗ.

Легендарна українська біатлоністка Олена Підгрушна (на фото) у 38 років вперше стала мамою і народила сина. Чемпіонка Олімпіади-2024, чемпіонка світу 2013 року в спринті, п'ятиразова чемпіонка Європи нинішньої весни втретє вийшла заміж за військовослужбовця на ім'я Ростислав.

АДВОКАТ
консультація
БЕЗПЛАТНО
099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Свідомості 3П 002978 від 21.06.2022р.

Ковельські веслувальники Віктор Свиридчук та Сергій Семенюк, а також тренер Дмитро Назарук здобула дві золоті, срібну та бронзову нагороди у веслуванні на човнах «Дракон» на XII-их Всесвітніх іграх серед неолімпійських видів спорту, які приймає зараз Китай. А лучанин Богдан Мочульський, нині – військовослужбовець Волинського прикордонного загону, на цих же Іграх виборов золоту медаль з джигу-джитсу. Цей успіх став історичним: Богдан – перший українець серед чоловіків, який тричі здобував першість на Всесвітніх іграх, і друга людина у світі, який вдалося тричі виграти ці престижні змагання з джигу-джитсу.

■ Незагойна рана

Герой повернувся додому «на щиті»... у день народження своєї донечки

У цій ошатній хаті, де Ольга залишилася з двома дітьми, все нагадує про чоловіка, тата, бо зроблене його працьовитими руками для дорогих йому людей.

Пам'ятний весільний день подружжя Ольги й Олександра Жип.

Весілля було 12 лютого в ресторані санаторію «Лісова пісня», де тоді працювала мати нареченого. Як пригадує Людмила Ананіївна, мороз припікав. А це ж вважається доброю приметою – за народними повір'ями, мороз та сніг на весіллі – символ щасливого та заможного життя для молодят.

«Про що ті люди думають, що говорять? Діти, ваші онуки, залишилися без батька – і що, ви тими грішми будете помагати мені?»

Дружина Олександра на той час навчалася в Луцькому педагогічному коледжі. Коли була на черговій сесії, тато семимісячного народився сина, якого назвали Максимом. Якійсь час невістка з малям перебували в обласному перинатальному центрі, де хлопчик і з'явився на світ.

– Дякувати Богу, вийшли з маминого коледжу. Молода сім'я починала з нами жити, – пригадує Людмила Жипа. – Тут і їхня донька Злата народилася. Якось там, де Саша з Олеєм і поставили свою хату, роздавали молодим подружжю парам ділянки під забудову. Написали заяву й вони. І навіть на засідання сесії їздила й просила депутатів, щоб підтримали молодят і проголосували за виділення їм ділянки...

Мама Олександра раз у раз повертається до того, що син ніби поспішав жити: і женився так рано, щоб встигнути діти збудувати, дерево посадити, сина виростити. Якби не війна, то все було б, як і задумувалося. А так – залишилися і син, і донька без батька.

мені не хочеться їхати». Трохи більше як через три тижні його не стало. Сашу привезли в домовину на день народження доньки Злати. Вона важко пережила втрату тата. Якось побачила на відео з весілля, як наречену (мою онуку – доньку старшого сина) батько веде до її судженого, і з сумом сказала: «А хто мене поведе, як я заміж буду виходити?».

Родина має й дотепер зв'язок із командуванням частини, в якій служив Олександр. Коли навесні 2025-го було два роки, як він загинув, то приїжджали хлопці-побратими, капелан зокрема. Дороге кожне слово, почуте від них. Адже так хочеться більше знати про його життя на війні.

«Я, якщо й напишу заяву, то на відмову від своєї частки грошової компенсації на користь онуків»

На четвертому році війни, на жаль, доводилося не раз чути про те, що, як не дико це звучить, деякі родини (найчастіше – свекрухи й невістки) розсварилися, бо... не змогли мирно поділити ту грошову допомогу, яка передбачена державою у випадку загибелі військовослужбовця в зоні бойових дій. Спілкуючись із матір'ю Олександра Жипи, мимоволі вловлю в її словах те, що свідчило про цілком протилежне. Людмила Ананіївна тепло відгукувалася про невістку. Тож зайвим було запитання, як складаються в них стосунки тепер, коли Саші – сина, чоловіка – нема. І все ж про це зайшла мова, й жінка розповіла:

– То було невдовзі після загибелі Саші. Ми з Олеєм пішли до старости нашого села. Оля мені каже: «Пишіть заяву на свою частку компенсації від держави». «Яка це заява – не, – я на ці слова. – Якщо й напишу заяву, то на відмову від своєї частки грошової компенсації на користь онуків».

Загинув Олександр Жипа 6-го травня, а повернувся додому «на щиті» – 10-го у день народження доньки Злати. І радісна, й сумна тепер у родині ця дата. Нині на кладовищі в Мельниках уже шість могили, над якими майорять жовто-блакитні прапори – символ незламності захисників України. Олександр Жипа – перший із одностельчан, які загинули у російсько-українській війні.

■ Чарівний світ природи

У нашому краї завойовує популярність новий гриб

Цьогоріч вперше збирала золотистий боровик. Емоції – зашкалюють. Відчуття – неймовірні, – радіє Марія Чолак.

Вони мають характерну оранжеву шапку (не змінюють або майже не змінюють колір при натисканні, якщо змінюють, то не в синій, а в жовтий) та струнку ніжку (шириною 1–2 см до 24 см заввишки), часто ростуть групами, особливо під соснами. Головна особливість ніжки боровика золотистого – це вельми характерний ребристий, сітчастий візерунок, з добре помітними поздовжніми лініями. Поверхня ніжки – суха, у дуже

РЕКЛАМА

АНГІОДИСТОНІЯ – ВИНУВАТИЦЯ ГОЛОВНОГО БОЛЮ, ЗАПАМОРОЧЕННЯ, ОНІМІННЯ КІНЦІВОК. ЦЕ ПРИХОВАНА ЗАГРОЗА ІНСУЛЬТУ ТА ІНФАРКТУ

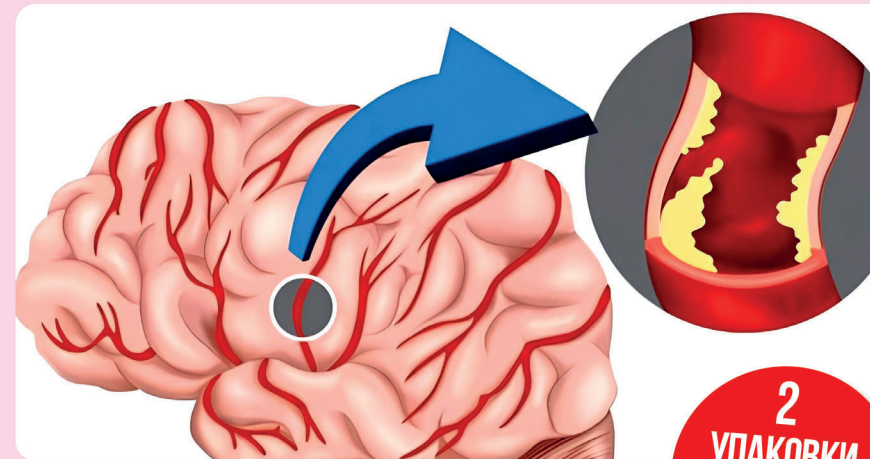

Дорошенко Ніна Петрівна, м. Львів

Я перенесла інсульт два роки тому. Лікарі казали, що через високий холестерин у мене всі судини були забиті бляшками. Як мене не лікували, але повністю відновитися не вдалося – мова була загальмована, ногу я трохи волочила, коли ходила, з пам'яттю теж було щось не те – під кінець почала забуватися. Після інсульту мене мучили страшенні головні болі, піла відразу три таблетки, аби якось далі жити. Я не дурна людина, все життя працювала викладачем. Вмію відрізати путне від непотрібного. Тому свідомо обрала краплі «Судиновіт». Такі краплі я вживала по 30 крапель три рази на день. Через три тижні почала відчувати, що це Олександр. Хлопці, з якими він служив, все організували – дали машину, щоб ми доставили тіло у рідне село...

Загинув Олександр Жипа 6-го травня, а повернувся додому «на щиті» – 10-го у день народження доньки Злати. І радісна, й сумна тепер у родині ця дата. Нині на кладовищі в Мельниках уже шість могили, над якими майорять жовто-блакитні прапори – символ незламності захисників України. Олександр Жипа – перший із одностельчан, які загинули у російсько-українській війні.

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ

дізнаємось думку лікарів-кардіологів щодо цієї проблеми.

– Поясніть простими словами, що таке ангіодистонія?

– Це зниження судинного тиску. З віком у багатьох стінки судин слабшають, що погіршує кровотік. У судинах утворюються атеросклеротичні бляшки, тромби, а самі судини стають крихкими і легко ушкоджуються. Ангіодистонія – це ключова причина більшості судинних порушень.

– Як зрозуміти, що проблема вже почалася?

– Найпоширеніші сигнали – головний біль, шум у вухах, перепади тиску, запаморочення, оніміння руки, слабкість, тривожність, порушення сну та пам'яті.

– Люди часто в таких випадках одразу беруться за судинорозширювальні препарати. Це помилка?

– Так. Це лише засоби першої допомоги. Зловживати ними не

чуєте, як вони діють. «Судиновіт» містить тільки рослинні екстракти – валеріани, глуду, пустирника, півонії, які сприяють очищенню судин, зміцненню їхніх стінок та нормалізації судинного тонуусу. Його дії спрямована на відновлення якісного кровообігу, стану судин і мозку.

– І людина може припинити страждати від тиску, запаморочень, головного болю, шуму у вухах, оніміння кінцівок і забувкватості?

– Саме так. Якщо усунути причину цих станів, здоров'я серцево-судинної системи може відновитися. У такому разі можна знову відчувати бадьорість, стабільний сон і настрій, припинити хатпатися за тонометр і ковтати пігулки. Якість життя значно покращиться!

СПЕЦІАЛЬНА ПРОПОЗИЦІЯ

ДІЄ ТІЛЬКИ ДО 13 ЖОВТНЯ 2025 Р.!

1. ДЗВОНІТЬ ПО ТЕЛЕФОНУ ГАРЯЧОЇ ЛІНІЇ

0-800-359-306

(ДЗВІНКИ БЕЗКОШТОВНІ)

2. НАЗВІТЬ УНІКАЛЬНИЙ ПРОМОКОДАКЦІЇ

7430

3. ОТРИМАЙТЕ 2 УПАКОВКИ КРАПЕЛЬ «СУДИНОВІТ»

АБСОЛЮТНО БЕЗКОШТОВНО

ВАРТО. ТАКІ ПРЕПАРАТИ НЕ УСУВАЮТЬ ПРИЧИНУ, А МОЖУТЬ ЩЕ БІЛЬШЕ ПОСЛАБИТИ СУДИНИ.

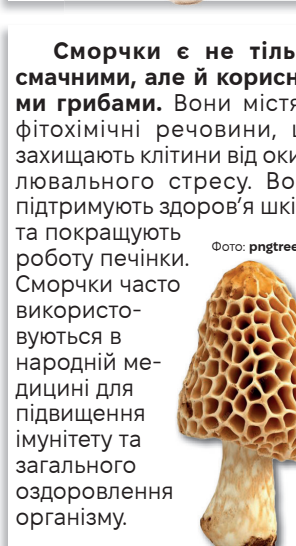
– А чи є спосіб усунути саме причину?

– Звичайно. Потрібно очистити судини. Є спеціальні краплі «Судиновіт». Як здивуєтеся, коли від-

■ А ви знали, що...

Білий гриб або боровик – це справжній «король» серед грибів. Його називають так через те, що він не змінює колір під час обробки. Цей гриб надзвичайно поживний, збагачений вітаміном РР, що підтримує здоров'я серця та судин. Білий гриб також містить ергостерин, речовину, яка захищає мозок від старіння і сприяє збереженню ясного розуму. Завдяки високому вмісту білка, цей гриб є відмінним варіантом для тих, хто намагається замінити м'ясо в раціоні.

Сморчки є не тільки смачними, але й корисними грибами. Вони містять фітохімічні речовини, що захищають клітини від окислювального стресу. Вони підтримують здоров'я шкіри та покращують роботу печінки. Сморчки часто використовуються в народній медицині для підвищення імунітету та загальної оздоровлення організму.

Пульс тижня

Пірнув із катамарана: у Світязі потонув чоловік

9 серпня о 12:34 до служби порятунку «101» надійшло повідомлення про те, що на озері Світязь Ковельського району під час відпочинку чоловік пірнув із катамарана та не вплив

Любов ВОЛИНЮК

Місцеві жителі дістали чоловіка з води без ознак життя. Рятувальники та медики, які прибули на місце, надали допомогу, проте врятувати постраждалого не вдалося. Причини та обставини події встановлюються. Рятувальники нагадують громадянам про необхідність суворого дотримання правил безпеки на воді. Відпочивайте відповідально. ■

Начальника кар'єру «Укрзалізниці» підозрюють у розкраданні понад 5,7 млн грн

Волинська обласна прокуратура спільно з Територіальним управлінням Бюро економічної безпеки у Волинській області повідомили про підозру начальнику Радошинського піщаного кар'єру, що належить АТ «Укрзалізниця», та п'ятьом його співникам

Любов ВОЛИНЮК

Підозрюють у привласненні та розтраті майна, а також підробленні офіційних документів. За даними слідства, керівник кар'єру в Ковельському районі організував злочинну схему, до якої залучив свого заступника, бухгалтера та інших підлеглих. Суть схеми полягала у продажу піщаної суміші за готівку за заниженими цінами, при цьому операції не відображалися у бухгалтерському обліку підприємства. Окрім того, учасники організованої групи систематично привласнювали пальне, завищуючи показники його використання спецтехнікою у фінансовій звітності кар'єру. У період із січня по грудень 2024 року підозрювані розтратили 61,5 тисячі тонн піску, вартість якого оцінюється у понад 5 мільйонів гривень. Шляхом безпідставного списання палива АТ «Укрзалізниця» зазнала збитків у розмірі 770 тисяч гривень. Таким чином, загальна сума збитків державному підприємству становить понад 5,7 мільйона гривень. Наразі вирішуються питання щодо обрання підозрюваним запобіжних заходів та накладення арешту на їхнє майно. ■

На Ковельщині – другий випадок кліщового енцефаліту за рік

Захворів чоловік 2002 року народження

Леся КВІТКА

Як повідомляє Волинський обласний центр контролю та профілактики хвороб, у ході епідеміологічного розслідування встановлено, що протягом липня постраждалий кілька разів відпочивав у лісових масивах Заболоттівської громади. Укусу кліща не помітив. Проте в другій половині липня у чоловіка з'явилися характерні симптоми захворювання: підвищення температури тіла, головний біль, втома, сонливість, запаморочка та нудота. Хворий звернувся за допомогою до лікарів. Діагноз підтверджено результатами лабораторних досліджень. Пацієнт отримує лікування в стаціонарі. Епідеміологічне спостереження за вогнищем триває. Це вже другий випадок захворювання на кліщовий вірусний енцефаліт в області у 2025 році. Перший – було зареєстровано в селищі Ратне. Заболоттівська територіальна громада є ендемічною по кліщовому вірусному енцефаліту з 1995 року. Минулого року два діагнози цього захворювання підтвердили на території Ратнівської громади. ■

Голова Рівненської сільської ради Ковельського району Юрій Фініковський повідомив, що для Забузької амбулаторії загальної практики знайшли сімейного лікаря. У Забужжі працюватиме молодий лікар Володимир Олександрович Шпігель.

Патріоти з колиски

Маленькі волонтери з великим серцем мріють про мир.

Кошти на «пташки» для Перемоги школярі збирають на «блокпосту»

Команда учнів із Ковеля свої літні канікули присвятили не відпочинку, а важливій справі – допомозі українським військовим

Леся КВІТКА

Все почалося з ініціативи третьокласників – Матвія та Тимофія Самкових. Хлопці біля свого дому встановили імпровізований «блокпост» з синьо-жовтим прапором. Вони почали зупиняти автомобілі, закликаючи водіїв підтримати ЗСУ. Згодом до них приєдналися друзі: Арсеній Чижевич, Арсен

Фірдолевський, Михайло Скулинець, Микита Момоток, а також брати Максим та Матвій Морози. Певний час у зборі коштів також брала участь їхня подруга Поліна Сімішкур.

татові Матвія та Тимофія – Володимиру Самкову, який з перших днів повномасштабного вторгнення служить на фронті, нині воює на Сумському напрямку. У відповідь військові пе-

У відповідь військові передали дітям особливий подарунок – прапор із підписами побратимів, який тепер гордо майорить на їхньому «блокпості».

Спільними зусиллями юним волонтерам вдалося зібрати понад 40 тисяч гривень. На ці кошти вони придбали два дрони. Перший безпілотник за допомогою волонтерки Олени Мерзлякової відправили

редали дітям особливий подарунок – прапор із підписами побратимів, який тепер гордо майорить на їхньому «блокпості». Діти також співпрацюють з учасниками проекту «Птахи Люблинця», які

Кримінальне чтиво

Лікар-genyтaт отримав 7 років тюрми за участь у схемі втечі ухлянтa

Ковельський міськрайонний суд виніс вироків трьом чоловікам, затриманим у березні 2023-го за підозрою у незаконному переправленні військовозобов'язаних через державний кордон України

Любов ВОЛИНЮК

На лаві підсудних опинилися уродженець міста Щорс Чернігівської області, уродженець міста Любомль Волинської області, який працює вчителем, та лікар-ендоскопіст Ковельського міського територіального медичного об'єднання, депутат Ковельської міської ради. Як йдеться у вирокі від 4 серпня, у березні 2023 року депутат Ковельської міськради, лікар Юрій Рудь із двома співниками сприяв виїзду за кордон 48-річного мешканця Луганщини. Оскільки обвинувачений на момент злочину працював у Ковельському МТМО

У суді Юрій Рудь підтвердив, що підробив медичні висновки, проте заперечив свою причетність до схеми.

лікарем-ендоскопістом, він оформив фальшиві документи про наявність у чоловіка захворювань, відтак ВЛК визнала його непридатним до служби в армії. Спільники вимагали в чоловіка 3 тисячі доларів винагороди за допомогу в ухиленні від мобілізації. Після отримання частини хабаря всіх трьох фігуран-

тів затримали. Юрій Рудь підтвердив у суді, що підробив офіційні документи, проте заперечив участь у незаконній схемі. За словами обвинуваченого, до нього звернувся знайомий з Луганська, який хотів переїхати у Ковель і мав стати на військовий облік. Чоловік нібито сказав, що боїться

займаються власноручним виготовленням дронів. У них вони придбали ще один апарат, а на згадку отримали унікальну скриньку для збору коштів та підпис на легендарному прапорі. Найбільше юних волонтерів засмучує, що іноді люди сумніваються у чесності збору. Дехто навіть каже, що вони нібито витрачають гроші на смаколики. Втім, друзі не зважають на такі слова – вони терпляче стоять на своєму місці, інколи довго чекаючи, поки хтось зупиниться, навіть у дощ та холод. Найбільший донат, який вони отримували, – 1 000 гривень, а за один день їм вдалося зібрати понад три тисячі. Мама Матвія і Тимофія – пані Юлія – підтримує цей бойовий колектив. Вона розповідає, що тепер дітей впізнають на вулицях і часто підходять, щоб передати гроші. Буває, що приносять донати просто додому. Щоб підбадьорити синів та їхніх друзів, Юлія замовила їм піксельну форму. Хлопці носять її навіть у спекотні дні, а від військових отримують у подарунок шеврони, які з гордістю додають до свого одягу. Зараз команда збирає кошти на новий дрон. У «скарбничці» – 7 тисяч гривень, і діти впевнені, що дуже скоро ще одна «пташка» полетить на передову. А коли їх запитують, про що вони мріють, відповідають в один голос: «Про мир». Вони вірять, що він скоро настане, і з нетерпінням чекають повернення своїх рідних додому. ■

проходити ендоскопію, тому лікар видав довідку про проходження ендоскопії без огляду та проведення такої процедури. Юрій Рудь зауважив, що жодних грошей за вказану послугу не отримав. Під час досудового розслідування встановлено також факт сприяння ще одним їхнім співником у виїзді ухлянта шляхом виготовлення йому документа, що підтверджував гуманітарну мету виїзду за кордон нібито в справах благодійного фонду.

Юрій Рудь зауважив, що жодних грошей за вказану послугу не отримав.

Усім фігурантам суд призначив покарання: лікарю – у виді 7 років ув'язнення та без права займатися лікарською діяльністю два роки, з конфіскацією усього належного майна, уродженцю Луганщини – у виді 7 років та трьох місяців арешту з конфіскацією майна, вчителю – у виді 5 років позбавлення волі зі встановленням дворічного іспитового строку. ■

■ Неподобство

Зрубані 32 сосни обійшлися у понад пів мільйона

Господарський суд області задовольнив позов Камінь-Каширської окружної прокуратури в інтересах держави в особі Прилісненської сільської ради про стягнення з Державного спеціалізованого лісгосподарського підприємства «Ліси України» понад 527 тисяч гривень шкоди, заподіяної природному середовищу незаконною порубкою лісу

Наталія МУРАХЕВИЧ

У ході здійснення процесуального керівництва досудовим розслідуванням у кримінальному провадженні про незакон-

Ті, на кого покладено забезпечення охорони лісів від незаконних порубок, відшкодують завдану шкоду.

ну порубку лісу прокурори встановили факт вчинення на території Карасинського лісництва філії «Маневицьке лісове господарство» ДП «Ліси України» незаконної порубки 32 дерев со-

сни, чим заподіяно збитки навколишньому природному середовищу на суму понад пів мільйона гривень.

Позаяк особи, яка здійснила незаконні порубки дерев, у ході розслідування не

встановлено, збитки, завдані інтересам держави, мають бути відшкодовані постійним лісокористувачем – ДП «Ліси України». Адже саме на нього покладено забезпечення охорони лісів від незаконних порубок.

Збитки, завдані інтересам держави, мають бути відшкодовані постійним лісокористувачем – ДП «Ліси України».

Відтак прокурори в суді домоглися стягнення з підприємства шкоди, заподіяної природі. ■

■ Перемога кується і в тилу

Туди, де наші хлопці-поліщуки щоденно дивляться смерті в очі

Камінь-каширці черговий раз завезли допомогу воїнам, які боронять Україну від ворога

Цього разу камінь-каширці передали захисникам квадрокоптери DJI Mavic 3T та Mavic 3 Pro, а також комплекти пропелерів до них.

Олена ВОЛИНЕЦЬ

«Повернулися звідти, де – гаряче не від показників на термометрі, а від постійної напруги, ворожих атак і небезпеки, що нависає щомиті. Там, «на нулі», наші мужні захисники та захисниці щоденно дивляться в очі смерті й хоробро боронять рідну землю від рашистського агресора, – написав на своїй фейсбук-сторінці голова Камінь-Каширської міської ради Віктор Пась. – Кожного разу перед такою поїздкою думаєш, що привезти воїнам, що сказати їм. А коли опиняєшся поряд із земляками у військовій формі, то розумієш, що іноді достатньо одного рукостискання, широго погляду, аби передати все те, що не вміщається у словах, – безмежну вдячність, повагу і віру в них»...

Кожен робить свою справу: воїни – тримають фронт,

а обов'язок тих, хто в тилу, – забезпечувати їх усім необхідним. Цього разу камінь-каширці передали захисникам те, що життєво потрібне для ефективної роботи на передовій: квадрокоптери DJI Mavic 3T та Mavic 3 Pro, а також комплекти пропелерів до них. Це обладнання дає можливість якісно здійснювати розвідку, коригувати вогонь, а найголовніше – зберігати життя бійців.

Техніку закуплено як за кошти Камінь-Каширської міської ради, так і завдяки благодійним ініціативам. Із міського бюджету для придбання квадрокоптерів було виділено 466 888 гривень. На закупівлю пропелерів та Mavic 3 Pro спрямували 115 000 гривень, які зібрали від благодійних заходів на підтримку Збройних Сил України, що проходили в місті Камені-Каширському під час обласного фестивалю фізичної культури і спорту. ■

■ Схід і захід – разом!

У рамках візиту представники Камінь-Каширської та Лозівської громад відвідали ряд важливих соціальних об'єктів, зруйнованих під час обстрілів.

«І хоч між нами – тисяча кілометрів, але це не заважає дружбі й співпраці»

Днями делегація Камінь-Каширської громади на чолі з міським головою Віктором Пасем перебувала у місті Лозова Харківської області

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Поїздка відбулась у рамках участі в національному проєкті «Пліч-о-пліч: згуртовані громади», ініційованого Міністерством розвитку громад, територій та інфраструктури України з метою посилення міжрегіональної солідарності, підтримки прифронтових регіонів та взаємного обміну досвідом.

Цей проєкт – відповідь на виклики часу. У ньому народжується справжня єдність, де громади, попри сотні кілометрів між ними, гуртуються, аби підтримувати одна одну в умовах пов-

номасштабної війни. Під час зустрічі очільники громад – Віктор Пась та Сергій Зеленський – підписали Меморандум про співпрацю та окреслили перші спільні кроки подальшої взаємодії. У рамках візиту представники Камінь-Каширської громади відвідали ряд важливих соціальних об'єктів, зруйнованих під час обстрілів, на власні очі побачивши наслідки російської агресії, поклали квіти до пам'ятних місць, вшанувавши пам'ять загиблих Героїв.

«Дуже важливо, щоб цей проєкт став початком живого спілкування та співпраці між мешканцями наших громад у культурі, спорті, медицині, освіті та бізнесі. Хоча між нами – тисяча кілометрів, відстань не роз'єднує, а, навпаки, об'єднує у спільному прагненні до підтримки й розвитку. Саме така людська єдність творить майбутнє», – резюмував Віктор Іванович. ■

Маневицький районний суд визнав підприємцю з села Прилісне винною у продажу цигарок без акцизних марок у місцевому магазині 18 березня 2025 року. Справу розглянули 6 серпня, однак на той момент уже минуло понад три місяці з моменту вчинення правопорушення, тож відповідно до ст. 247 КУпАП суд закрив провадження через закінчення строків накладення адміністративного стягнення. Шість пачок цигарок «Прима» без акцизу конфісковано в дохід держави.

■ Пульс тижня

В рідному селі – майже через три роки полону

Як інформували ЗМІ, 20 червня Україна повернула додому ще одну групу важкохворих і поранених захисників. І тоді Прилісненська громада, що на Маневиччині, повідомляла про цю гарну новину – серед звільнених був і військовослужбовець, мешканець села Серхів Андрій Романюк

Олена ВОЛИНЕЦЬ.

«Головне, що – живий! Дякуємо всім, хто долучився до процесу звільнення військових. Андрію, тебе чекає вдома на рідній землі родина та всі ми!» – повідомлялося тоді на фейсбук-сторінці громади. А цими днями після реабілітаційного періоду Андрій Романюк повернувся в рідний Серхів, де його тепло зустріли односельці. «Як приємно, та зворушливо-радісно бачити повернення додому воїна живим – дай Боже, щоб наші хлопці всі повернулися живими та здоровими, а ми будемо молитися та чекати їх. Слава Україні! Героям слава!», «Слава захиснику, низький уклін за подвиг!», «Вітаю з поверненням до рідного дому! Бажаю здоров'я, сили, щастя в сім'ї і в родині. Дякую!», – прокоментували небайдужі люди повідомлення про цю подію в соцмережі. ■

Вартість обладнання була майже вдвічі завищена від ринкової

Детективи ТУ БЕБ у Волинській області спільно зі співробітниками СБУ викрили керівника однієї з лікарень Маневицької селищної ради на махінаціях під час закупівлі системи киснепостачання

Богдана КАТЕРИНЧУК

Обладнання придбали за бюджетні кошти, передбачені для протидії пандемії COVID-19. За даними слідства, повідомляється на фейсбук-сторінці відомства, фігурант підписав пакет документів, згідно з якими вартість обладнання та супутніх робіт була майже вдвічі завищена від ринкової. Такі дії завдали бюджету збитків на понад 1,6 мільйона гривень, що підтверджується висновками Державної аудиторської служби України. Керівнику повідомлено про підозру за ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 364, ч. 1 ст. 366 Кримінального кодексу України (зловживання владою або службовим становищем, що спричинило тяжкі наслідки, службове підроблення, вчинення злочину за попередньою змовою групою осіб). Наразі тривають слідчо-оперативні дії, встановлюються всі обставини правопорушення та інші особи, причетні до злочину. Вирішується питання про обрання запобіжного заходу підозрюваному. Оперативний супровід здійснюють співробітники управління Служби безпеки України у Волинській області, процесуальне керівництво – прокурори Волинської обласної прокуратури. ■

Серед учасників фестивалю – й діти військовослужбовців та загиблих Героїв

Цими днями начальниця Камінь-Каширської РДА Ольга Ващук привітала учасників підліткового обласного фестивалю, організованого на теренах району Волинським об'єднанням церков ЄХБ

Богдана КАТЕРИНЧУК

«Нині територія літнього табору Церкви Хреста Спасителя, що в місті Камені-Каширському, нараховує 700 представників молодого покоління зі всієї Волині. За словами духовного наставника Анатолія Калюха, такі заходи є щорічною акцією, які дають змогу цікаво провести час у спілкуванні з ровесниками та відпочити. Основна ж мета дійства – прищеплення християнських і патріотичних цінностей», – написала Ольга Ващук на своїй офіційній фейсбук-сторінці. – Слід зазначити, що серед учасників фестивалю – також діти військовослужбовців і загиблих Героїв. Протягом тижня вони долучалися до спортивних ігор, конкурсів, вивчення духовного слова тощо.

Спасибі всім, хто робить благородну справу – виховання молоді в дусі сучасних істин». ■

■ Редакційний щоденник

Село Хорлупи, де «Приймацька Січ», колись було містом і мало Магдебурзьке право

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу позаштатний кореспондент газети «Волинь» Ніна КОСТРУБА

Доля веде відлік рокам, щораз нанизуючи на пережите свої незбагненно дорогі діаманти... І кожного разу душу все більше переповнює ностальгія за найріднішою малою батьківщиною, звідки пролягли стежини у доросле життя. І тоді поспішаю на Ківерцівщину – у дороге серце село Хорлупи, що нині є частиною Підгайцівської сільської ради Луцького району, і щиро радію незабутнім спогадам, що бурхливими хвилями переповнюють душу і серце.

...ЯК ПОДРУЖЖА КОНДРАШИН ЗАЛИШИЛИ ПІСЛЯ СЕБЕ ГАРНУ СПАДЩИНУ ДЛЯ ВСІХ ЗЕМЛЯКІВ

Покинула рідне село після закінчення місцевої восьмирічної школи 15-річною. Ще з юних літ захоплювалася своїми працюючими односельцями, які вміли до поту добросовісно трудитися, шанувати традиції своїх родин, цінувати доброту, порядність. Про кожного ближчого чи дальшого сусіда можна писати окремі історії, бо вони того варті.

Великою несподіванкою і радістю для хорлупівчан стала книжка-розповідь про історію села під назвою «Хорлупи – село у верхів'ї Конопельки», що вийшла у видавництві «Ключі» у 2017-му році. Ініціаторами її створення стали – місцевий краєзнавець, людина-працелюб, багаторічний талановитий головний агроном місцевого колгоспу, світлої пам'яті Володимир Силівич Кондрашина та його помічниця – дружина, фельдшер місцевого медпункту Марія Іванівна. Покинули земний світ ці прекрасні люди, залишивши після себе гарну спадщину – історію рідного краю та його мешканців. Помер Володимир Силівич 19 серпня 2004 року, не доживши два роки до свого 70-ліття. На жаль, йому не судилося засвідчити буремні роки сьогодення, та, незважаючи на все, книга, яку видала родина Кондрашин, – плід творчої праці Володимира Силівича, його безцінна історична спадщина, яка цікава не тільки для жителів села, але й знайшла пошанувачів на всій Волині.

Місцем заснування села Хорлупи став півострів у 6 – 7 гектарів посередині непрохідного болота, що утворилося притоками річки Конопельки. Вся місцина була покрита густим лісом. Тут знаходили прихисток люди під час монгольської навали. Півострів мав стратегічно вигідне розташування на випадок оборони, бо до нього був лише вузький болотистий, зарослий чагарниками прохід зі східної сторони. Назва села походить від слів «корь лупи», «королуп», що трансформувалося в теперішні Хорлупи.

Книжка-розповідь – історична спадщина для всіх поколінь хорлупівчан.

За дослідженнями Володимира Кондрашина, в навколишніх лісах було багато різних порід дерев, з яких «лупили кору» і продавали в Олиці на виготовлення постолів.

Перша згадка в історичних джерелах про село Хорлупи датується XV століттям, але це не час його заснування. Як згадується, що село було засноване значно раніше – 1241 року. За часів панування на Волині князя Свидригайла (1440 – 1452 р. р.), село Хорлупи мало статус містечка і порівняно з іншими населеними пунктами стояло на вищому рівні розвитку. З цікавістю перечитую книгу і все більше дивуюся історичним даним. Виявляється, що уже в 1564 році у містечку Хорлупи був водяний млин, такий самий як у Житомирі, Кременці, Шпанові. Такі водяні млини на той час належали до найбільш складних технічних споруд. До щемо знайомі назви, де стояла споруда, – Рудка, Кухарщина, Конопелька, Іваницький гайок... Всі господарі навколишніх сіл переробляли зерно на цьому водяному млині.

Завод із виготовлення поташу, водяний млин, заготівля лісу, шлях, по якому постійно рухалися купці, – все це підносило містечку Хорлупи на значно вищий ступінь розвитку. Недаремно 1569 року Хорлупам було надане Магдебурзьке право (456 років тому!). Виявляється, що його суть полягала у створенні органів місцевого самоврядування.

...КОЛИ ДІД ЛІПКО ЗНАЙШОВ У НАС ПЕРШОГО КОЛОРАДСЬКОГО ЖУКА, А ДЯДЬКО ФІЛАРЕТ НЕ БОЯВСЯ СПУСКАТИСЯ В КОЛОДАЗЬ

...Час від часу і я перегортаю сторінки цього видання і ніби крокую поруч життєвими шляхами зі своїми земляками. Заворожують дослідження рідного краю на тлі історичних подій. Дивуюся, наскільки треба було бути закоханим у свою малу батьківщину, щоб по крупинці збирати матеріали, шукати і слухати розповіді старожилів, відверті спогади своїх дідів, попри сільську зайнятість шукати і записувати, звіряти, уточняти...

Звичайно, як і я, кожен тішиться і дивується виявленням фактам цікавих подій, там де народився, зростав, торував дорогу у доросле життя. Бо батьківську землю любиш найбільше.

Фото з родинного архіву Ніни Мельник.

Після війни професію їздового Іван Мельник не змінював упродовж всього свого трудового життя.

Тим паче, деякі події 1970 – 80 років, які згадуються у розповіді, відновлюються і у моїй пам'яті. Пригадую, як допитувалася у батьків, чого того дідуся звали Силка? Це про батька Володимира Силівича. Він їздив на гарній хурі, запряженій баскими конями. Пам'ятаю також хутірське життя, про яке розповідається в історії рідного краю. Мої батьки в село перебралися у 1950 році, у ще недобудовану хату, де ледь-ледь були облаштовані сіни і кухня та хлівчик для худоби. А ми – діти, ще довго бігали на хутірські сади, щоб поласувати вишнями, яблуками, які там лишилися. Мені, здається, що й донині одне чи два старезні дерева колишуть спогади поза селом.

З вдячністю згадую односельців, людей, з якими зростала, набиралася досвіду, вчилася на помилках, дякувала за розуміння. Подумки крокую від хати до хати рідною вулицею під назвою Дубиська і бачу господарів-трударів, які колись для мене були дідами, дядьками (відійшли вони у засвіти), а я допитливе мале дівча дивувалася, як це дядько Філарет не боїться так глибоко на шнурку спускатися у глибокий колодязь і чистити його від замулювання. А ще він володів магією – бо знав, де гарне місце, щоб викопати криницю зі смачною водою. А дід Ліпко вперше знайшов жука (колорадського) і ми, діти, так хотіли його побачити. Говорили, що свою знахідку він помістив у сірникову коробку, десь завіз і ще отримав гроші. А як чекали вечірніх посиденьок батьків, коли вони після важкого трудового дня збиралися у накурений хаті діда Василя і баби Тамари... і допізна грали у карти, а дітям біля них також було добре!

Є у цьому виданні і фотоматеріали. Вдивляюся у світліни, згадую працюючих людей і хочу додати до послужливого списку сільських трударів світлої пам'яті мого батька – Мельника Івана Кириловича, який народився у селі Хорлупи. Тут пізнав нелегке дитинство, зростаючи у багатодітній сім'ї (шість братів і одна сестра), пройшов дорогами воєнного лихоліття Другої світової війни, все життя трудився у колгоспі села Хорлупи і на 74-му році життя тихо відійшов у Вічність.

Хочеться побажати своєму

рідному селу та його працюючим мешканцям миру і процвітання. Як написав Володимир Кондрашина: «Людяк так хочеться вільно жити і трудитися на власній землі, плекати врожаї, садити парки і ліси. Так хочеться упевнено дивитися у глибину сторіч, де щасливо й багато у вільній державі на власній землі дружно живуть нові і нові покоління українського славного роду...».

...«ЗАВЧУГАМИ» (ЗАВІДУВАЧАМИ ЧУЖИМ ГОСПОДАРСТВОМ)-ПРИЙМАКАМИ, ЯКИХ У СЕЛІ МАЙЖЕ СОТНЯ – П'ЯТА ЧАСТИНА ЖИТЕЛІВ

Моїх односельців завжди шанували і поважали не тільки мешканці навколишніх сіл, але й далеко за їх межами. Бо шанували заслужили своєю працелюбністю, доброзичливістю, гарними справами. У 1967 році хлібороби

Була встановлена брама, що складалася з двох арок: через одну проходили зяті, через іншу – тещі. І не дай Бог було помилитися, то треба було спокутувати провину, яку придумували тещі – зятям, а зяті – тещам.

відзначали двадцятиріччя колгоспу. Це був час його піднесення. На час відзначення 40-річчя, господарство досягло вершини свого колективного розвитку. Піввіковий ювілей (1997-ий рік) хорлупівського колективного господарства з гарною назвою «Весна» припав на перші роки становлення Української самостійної держави. Село гордилося передовиками господарства, які примножували його славу як на полях, так і на тваринницьких фермах.

Але не лише трудовими буднями славилось село. Початок 2000-го року вніс значні корективи у життя хорлупівчан. Місцевий селянин Володимир Сидорович Савчук започаткував свято приймаків «Приймацька Січ», що отримало статус Всеукраїнського фестивалю народного гумору. До речі – єдине в Україні. Організатором дійства став вихідець з Хорлупи, режисер Віталій Климчук. Цього року мали б відзначати 25-річчя свята приймаків, але не судилося...

Хоча все по-порядку. Добре пам'ятаю перші народні гуляння,

які щороку відбувалися у третю неділю травня чи у першу неділю червня. Саме у ту пору, коли все оживає, прокидається земля від зимового сну, все цвіте і пахне... Здавалося, що все село розворушила ця неординарна подія. А що вже говорити про приймаків, які становили п'яту частину мешканців, то такої згуртованості годі було ще пошукати. Зголосилися всі – від наймолодшого приймака до найстаршого, того, як жартували, який вже від тещі «скуштував» добрячий пуд солі...».

Хто побував у Хорлупах, то неодмінно запам'ятав центр села. Тут все, як на долоні. Чарівний ставочок, з однієї сторони якого квітує парк. Пам'ятаю, що маленькі деревця садила і я, а тепер вони вбралися у десятироків свого існування. Але все одно – поважні і неприступні. А ще поруч – крамниця і на горбочку височить гордість села – Свято-Василівська церква.

Отож, як пригадують місцеві жителі, що у перший рік, відколи почали відзначати День приймака, навіть сцени у парку не було. Але на те вони й приймаки, значить, хлопці роблять. Саме завдяки їх старанням, з кожним роком ставало все краще. Були зроблені і сцена, прибрані рушниками, вишитими тещиними руками, і розмістилися ряди лавок, і шашилки смажилися, а ще встановлювали лотки і продавали різні ласощі. Приїжджі завжди звертали увагу на місток, що веде через протоку ставка до галявини, де у парку проходило дійство. Там була встановлена брама, що складалася з двох арок: через одну проходили зяті, через іншу – тещі. І не дай Бог було помилитися, то треба було спокутувати провину, яку придумували тещі – зятям, а зяті – тещам. І людей завжди було багато. Йшли цілими сім'ями – від маленьких діток до їх батьків, бабусь та дідухів.

Хто побував на такому святкуванні, не помилюся, коли скажу, що всі були задоволені. Адже переконалися наскільки гостинні та талановиті хорлупівчани. На дійстві виступали дошкільнята та школярі, колектив місцевих господинь, чоловічий приймацький ансамбль. А чого вартий був місцевий гуморист, багатьом ві-

домий Віталій Пахолок (хай спочиває з Богом), який своїми гуморесками та професійним виконанням просто «рвав» глядачів.

На таке гуляння до хорлупівчан приїжджали поважні гості. Зокрема й народний депутат України від 23-го виборчого округу, до якого належить Ківерцівщина, Ірина Констанкевич. Звичайно, що всі з подарунками.

Гарне було святкування День приймака й на його 20-річчя з часу заснування. Адже разом відзначали День села Хорлупи, свято Івана Купала та 450-ту річницю надання селу Магдебурзького права.

Війна внесла свої корективи і у День приймака в Хорлупах. «Не до гуляння зараз», – мовлять місцеві жителі. У кожного на душі невимовний біль, який принесла війна з рашистами. З молитвою звертаються до Всевишнього, щоб оберігати односельців, які захищають батьківську землю від агресора. Схилиють голови у пошані світлій пам'яті загиблих земляків. Люди переконані, що коли прийде Перемога і настане довгожданий мир, традиції обов'язково відновляться. ■

Знай наших!

Уродженець Горохівщини виступатиме за один із найсильніших клубів Європи

ФОТО: Інстаграм Дмитра ЯНЧУКА

Догравальник національної збірної України з волейболу, 26-річний Дмитро Янчук (зріст – 200 см) перейшов із хмельницького клубу «Епіцентр-Подоляни» (Городок) у грецький «Панатінаїкос» із Афін

ще отримав виклик до національної збірної України у 2024 році. Вже у 2025-му став одним із ключових гравців команди, допомігши їй виграти Золоту Євролігу, а також брати участь у Лізі націй.

За 12 матчів групового етапу Ліги націй-2025 Дмитро Янчук набрав 190 очок для синьо-жовтих, ставши п'ятим найкращим бомбардиром турніру. Він виконав 18 ейсів, посівши третє місце за кількістю подач навиліт серед усіх учасників.

НАША ДОВІДКА:

«Панатінаїкос» – професійна волейбольна команда великого афінського мультиспортивного клубу Panathinaikos A.O. Заснований у 1919 році, це – один із найстаріших і найуспішніших волейбольних

клубів Греції. Він виграв 21 чемпіонат Греції, 6 разів завершивши сезон без поразок (1962/63, 1965/66, 1966/67, 1969/70, 1970/71, 1974/75), 6 Кубків Греції, 3 Кубки

рехід Дмитра Янчука у грецький клуб:

– Звісно, це – крок уперед для Дмитра. Але я все ж дуже мрію, що він доросте, аби виступати в одній із двох найсильніших лігах світу, на мою думку, – польській чи італійській... А зараз буду за племінника вболівати на Чемпіонаті світу з волейболу, який через місяць стартує у Філіппінах, де ми 14 вересня граємо проти нинішнього переможця Золотої Євроліги – Бельгії, 16 вересня – з Алжиром, і 18 вересня – проти діючих чемпіонів світу і цюгорічних срібних призерів

За 12 матчів групового етапу Ліги націй-2025 Дмитро Янчук набрав 190 очок для синьо-жовтих, ставши п'ятим найкращим бомбардиром турніру.

Грецької ліги та 2 Суперкубки Греції.

Вони також двічі доходили до фіналу Кубка Європейського виклику (1979/80, 2008/09).

ПРЯМА МОВА

Володимир ЛИТВИНЮК, вчитель фізкультури у школі села Мирне Луцького району, «Учитель 2023 року», про пе-

Ліги націй – Італії. Мусимо, як мінімум, посісти 2-е місце, щоб вийти з групи. А ще краще, аби – перше, щоби в 1/8 фіналу не потрапити на Францію. Тож, користуючись нагодою, хочу запросити усіх читачів газети «Волинь» уболівати за збірну України і, зокрема, за нашого земляка Дмитра Янчука. ■

Петро ПАС

Уродженець села Озерці, випускник школи села Мирного на Горохівщині Дмитро Янчук розпочав професійний шлях у луцькому «Олжуртрансі» в сезоні 2018/19. Згодом грав за ВК «Прометей» (раніше – ВК «Дніпро»). Три сезони

Дмитро провів у клубі з Дніпра, двічі ставши чемпіоном України.

У 2024 році Янчук став гравцем «Епіцентр-Подоляни» (Городок), з якими відразу виграв Суперкубок та Кубок України, а також завоював золото у Суперлізі.

На міжнародній арені Дмитро впер-

Браво!

Найкраще в Україні метаютть молот гівчата з Волині!

30-річна уродженка села Четвертна Ірина Климець підтвердила статус найсильнішої молотоборки України – її переможна серія триває дев'ять років

Петро ПАС

Як інформує інтернет-видання «Жорстка атлетика», вже у перший день головного національного старту сезону – чемпіонату України з легкої атлетики – на львівському стадіоні «Скіф» у секторі з метання молота серед жінок беззаперечно «золото» знову виборола Ірина Климець з Волинської області. Її найкраща спроба сягнула 66,53 м, що дало їй певну перевагу над суперницями.

ФОТО: Getty Images.

Цього разу для перемоги Ірині Климець було достатньо метнути молот на 66,53 м.

Інші вдалі спроби – 65,61 м та 64,39 м. Ще три завершилися заступами.

Хоча до свого особистого досягнення – 73,56 м, яке Ірина Климець встановила у 2019 році, – ще дуже й дуже далеко.

Срібну нагороду здобула також представниця Волині

24-річна лучанка Олена Хамаза з результатом 62,48 м, «бронза» – у Вікторії Сахно з Києва, яка метнула молот на 60,32 м.

30-річна Ірина Климець не програє на національних чемпіонатах уже з 2018 року. За даними «Жорсткої атлетики», це – восьма по-

спіль перемога атлетики на чемпіонатах України – вона залишається беззаперечною лідеркою українського жіночого молота.

Спортивні досягнення Ірини КЛИМЕЦЬ:

Учасниця трьох Олімпіад (2016, 2021, 2024). Фіналістка (5-е місце) чемпіонату світу (2019). Чемпіонка Універсіади (2019). 3-є місце у змаганнях з метання молота на командному чемпіонаті Європи (2019). Бронзова призерка Кубка Європи з метань (2019), 8-разова чемпіонка України.

І ще одна приємна новина: волинянин Максим Зейнелян став чемпіоном України з легкої атлетики серед дорослих, здобувши золото у десятиборстві з вражаючим результатом – 6 739 очок. Ця перемога – результат багаторічної наполегливої праці спортсмена та величезної підтримки тренерів Олени та Віталія Петруків, які вкладали в підготовку весь свій досвід і серце. ■

ЯКИЙ РАХУНОК?

Українська Прем'єр-ліга. Результати 2 туру: «Полтава» (Полтава) – «Верес» (Рівне) – 1:0, «Рух Львів» (Львів) – «Динамо» (Київ) – 1:5, «Кривбас» (Кривий Ріг) – «Металіст 1925» (Харків) – 2:0, «ЛНЗ Черкаси» (Черкаси) – «Епіцентр» (Кам'янець-Подільський) – 1:0, «Оболонь» (Київ) – «Олександрія» (Олександрія) – 1:0, «Полісся» (Житомир) – «Колос» (Ковалівка) – 0:1, «Карпати» (Львів) – «Шахтар» (Донецьк) – 3:3, «Зоря» (Луганськ) – «Кудрівка» (Кудрівка, Чернігівська область) – 2:1.

Після двох турів лідирують «Динамо» (6:1) і «Колос» (3:1), які мають у своєму активі максимальну кількість очок – по 6.

Увага, конкурс!

Скільки б не їв, ніколи ситий не буде. Що це?

А... то ви тепер знаєте із дитячої загадки, хто найбільший ненажера в світі? Так, це – вононь! Саме від цієї зачіпки ви і дійшли б до відповіді. Адже все у нашому конкурсі «елементарно, Ватсоне»

Грицько ГАРБУЗ

Але перед тим, як оголосити остаточну відповідь про «Чарівне кресало», насамперед нагадаємо саме запитання, над яким ви «ламали голову» у нашому стартовому турі.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ЛІТО-2025» – 1

Предмет, який ми сьогодні заховаємо, іноді ви носите з собою, а його братів більшість тримає вдома в «тюрмі». Хоча, звісно, і «братів» також носять із собою. Але це вже вважається вчорашнім днем. Бо його сучасний варіант – уже як космос, у порівнянні з першопочатковими варіантами, адже напшигований усілякими модними технологічними штучками.

Пов'язаний наш предмет безпосередньо із тим, кого колись берегли, як зіницю ока, хоча він – ненажера – ніяк не міг насититись... Його «древніший родич» складається з прізвиська українських фанатів із боку москалів і початку назви вотчини диявола. Також його можна знайти у відомій казці Ганса Крістіана Андерсена. І воно не дивно – винайшли «удосконаленого брата», коли той пан Ганс Крістіан ставав дорослим і просто не міг не знати про це ноу-хау, старший «брат» якого виконував функцію бога, якого можна утворити, якщо поєднати сигнальний музичний інструмент (у родовому відмінку без закінчення) і початок синоніма «суперечки».

Що за предмет знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь «Запальничка» (а брати її, що сидять «у тюрмі» – «сірники») найпершим нам надіслав Анатолій Скальт із міста Жмеринка Вінницької області. Хто іще з наших учасників отримав по заліковому балу, ви уже дізнаєтеся із фейсбук-сторінки Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу), а також – на сайті volyn.com.ua.

А нам час задавати нове запитання. Тож – поїхали! Хто ще не грав – спробуйте свої сили! Не пошкодуєте!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ЛІТО-2025» – 11

Друзі, а на нинішнє запитання мене надихнула страшна розповідь поверненого з російського полону нашого захисника. Побой його розпочалися, коли він вимовив одне слово, а кати сказали, що «в русском языке такого звука нет».

Отож, у цьому слові поєдналися і слов'янський танець, і позначення емблеми відомого футбольного клубу, і корінь від «високого», і популярна настільна гра, і навіть бог війни та ім'я батька найзнаменитішої в Україні родини, не кажучи вже про укріплення чи божевільня... До речі, його синонім – назва відомого українцям роману. Читали – чи не читали, а назву точно запам'ятали...А з його омографом більшість із вас зараз стикається щодня. Щоправда, саме слово, у нас вважається не дуже правильним. Хоч у словниках є із позначками «розмовне» і «застаріле». Бо як же інакше – сам батько Іван Петрович Котляревський його живив!

Що за слово із 5 звуків заховане у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 22 серпня (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Паланиця» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Приємних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також на замовлення: балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.

Тел.: 0662945953, 0978154505.

■ На поворотах долі

Місце, де прощають, навіть коли ти помиляєшся...

Був собі чоловік на ім'я Юрко – звичайний, роботящий, як і більшість наших: зранку до ночі – на роботі, щоб сім'ї нічого не бракувало. Мав добру жінку, малого сина й старенького батька. І от саме з татом – найбільше клопотів

Марія МРІЯ, zytta.org

Не те, щоб батько чимось завинив. Просто з віком усе важче – то таблетки подай, то до лікаря заведи, то щось забув, то сам не справляється... І почав Юрко ловити себе на думці: та не життя це вже, а суцільний догляд. І, крутячи те все в голові, ухвалив рішення – віддати батька до будинку пристарілих. Не з жорстокості – просто «так буде краще всім».

Почав шукати, знайшов, як казали в інтернеті, «гарний пансіонат із доглядом», зібрав татові речі. Узав малого з собою – мовляв, хай їй дідові компанію складе, і

Фото: фесйбук-група «Життя, яке воно є».

Ці слова ніби струмом ударили Юрка в саме серце.

«Татку, коли ти постарієш, мені треба буде знати, куди тебе привезти...»

дорогу запам'ятає.

Приїхали. Дід мовчки взяв сумку, подякував. Не дорікав, не плакав. Просто попросив:

– То хоч заведи мене

сам, сину.

Юрко зітхнув – і завіз. Поселили старенького в кімнату, де вже мешкали такі самі непотрібні – колишні вчителі, хлібороби,

лікарі, тати, мами...

Юрко повернувся до автівки. Мовчить. Заводить мотор. І тут малий, той самий синочок, ні з того ні з сього каже:

– Татку, а запиши мені адресу того дому, де ми дідуся залишили. Назву вулиці й номер, будь ласка.

– А навіщо, синку? Хочеш до дідуся в гості їздити? – спитав Юрко з полегшенням.

А хлопчик, не задумуючись, чесно, по-дитячому широко відповів:

– Та ні, татку. Просто коли ти постарієш, мені треба буде знати, куди тебе привезти...

Ці слова ніби струмом ударили Юрка в саме серце. Він поблід, мотор заглушив. І раптом побачив себе через 30 років – такий самий, нікому не потрібний, із торбою в руці, у дверях чужого закладу...

Мовчки вийшов з авто, повернувся в будинок, обійняв батька й сказав:

– Вдягайся, тату. Їдемо додому.

І вони поїхали додому – разом.

Бо дім – це не місце. Дім – це там, де тебе люблять. І пам'ятають, як ти колись носив малого на плечах. І прощають, навіть коли ти помиляєшся. ■

■ Господарські секрети

Як прибрати запах із мікрохвильовки

Фото: glavred.info.

Неприємний запах у мікрохвильовій печі найчастіше з'являється через залишки їжі.

Це можна зробити без дорогих засобів – лише застосовуючи те, що є на кухні

Фелікс КОРКІН, rbc.ua

Мікрохвильова піч – це важливий пристрій на більшості кухонь, але часто вона може почати неприємно пахнути після розігріву продуктів із сильним ароматом. Запахи риби, частини чи спецій можуть залишатися всередині пристрою. Як видалити їх?

А повернути приємний запах можна без дорогих засобів – лише застосову-

«Оцет також допомагає боротися зі застарілими жирними плямами.»

ючи те, що є на кухні.

ВАШИМИ ПОМІЧНИКАМИ СТАНУТЬ:

Харчова сода

Вона є одним із найефективніших засобів для нейтралізації запахів. Вона не лише маскує неприємні запахи, а й поглинає їх. Для цього методу розчиніть соду в невеликій кількості

води, щоб утворилася паста. Нанесіть її на внутрішню поверхню мікрохвильовки за допомогою губки та залиште на кілька годин. Потім приберіть пасту чистою серветкою.

Оцет

Ще один потужний засіб для очищення та нейтралізації запахів. Для цього змішайте 2 столові ложки білого дистильованого оцту зі 120 мл води в мисці та нагрівайте її в мікрохвильовці протягом 5 хвилин. Після цього залиште миску всередині на 15 хвилин, потім протріть стінки мікрохвильовки м'якою тканиною.

Оцет також допомагає боротися зі застарілими жирними плямами.

Лимонний сік

Цитрусовий запах здатний нейтралізувати навіть найстійкіші аромати. Вичавіть сік з одного лимона в миску, розбавте водою та поставте в мікрохвильову піч. Цю суміш потрібно нагрівати протягом 10 хвилин. Після цього не поспішайте відкривати дверцята, дайте парі проникнути в усі кути.

Виглядає – фантастично. А як смакує!

добре збити.

Змішати сухі інгредієнти: борошно, ванілін, розпушувач. Додати до збитої маси і збити на низькій швидкості міксером до однорідності. Має вийти м'яке і ніжне тісто.

Викласти тісто у форму, насипати ягоди і руками втиснути їх у тісто. Випікати у розігрітій до 180°C

Активоване вугілля

Цей засіб ефективно поглинає запахи, завдяки своїй пористій структурі. Для цього покладіть 10 – 20 подрібнених таблеток вугілля в мікрохвильову піч на 8 годин або на ніч. Це дозволить вугіллю увібрати неприємні аромати.

Кориця

Ця спеція не тільки дарує чудовий аромат, але й здатна нейтралізувати неприємні запахи. Покладіть кілька паличок кориці в чашку з водою та поставте її в мікрохвильову піч.

Включіть піч і нагрівайте протягом 5 хвилин, і ваше приміщення наповниться приємним ароматом. Крім того, кориця здатна надавати відчуття тепла та зашишки на кухні.

Зубна паста

Зубна паста має здатність ефективно видаляти запахи та залишати поверхні чистими. Нанесіть трохи пасти на вологу губку і протріть внутрішні поверхні мікрохвильовки.

Потім зніміть залишки пасти чистою ганчіркою, і запахів більше не буде. Цей метод також допомагає позбутися від дрібних плям та слідів, які часто залишаються після розігріву їжі. ■

Фото: shubalfire

духовці близько 40 хвилин, радить wz.lviv.ua.

Вийняти форму з духовки й готовий пиріг остудити у формі на решітці до кімнатної температури.

■ Що віщують зорі?

ГОРОСКОП
НА 18 – 24 СЕРПНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Цього тижня головне – любов і турбота. Прیدіліть увагу близьким: родині, друзям, партнерам. Підтримуйте, діліться теплом, будьте спільні плани, разом поїдьте на дачу чи город. Але перенапруження може призвести до втоми та болю в м'язах. *Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – вівторок.*

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Що приносило вам щастя в дитинстві? Спробуйте відтворити ті моменти – відчуйте ностальгію літа, дозвольте собі трохи безтурботності й тепла. Влаштуйте собі маленьке свято, але при цьому, друзі, вам у ці дні спиртне – зовсім не бажане. *Сприятливий день – субота, несприятливий – середа.*

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Час планувати й діяти! Визначте нову мету на тиждень – у творчості, кар'єрі або саморозвитку. Структуруйте свої ідеї та почніть втілювати їх. Зорі також не проти, аби ви стрибнули «в гречку» – ніхто не помітить, але тримайте «язик за зубами». *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – четвер.*

РАК (22.06 – 22.07)

Пора вийти із зони комфорту! Також – досліджуйте нове. Пам'ятайте: важливе не місце, а відчуття дії. Дозвольте собі трохи авантюризму – це вас зарядить. Особливо, якщо підете туди, «де трави похили». Але знайте з ким йти. *Сприятливий день – середа, несприятливий – субота.*

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Цього тижня Леви будуть у центрі подій – спілкуйтеся, виходьте у світ, засвітіться. Відкритість і активність зараз принесуть нові можливості. Але... вам категорично в ці дні не бажаний алкоголь, бо не виключено отруєння від нього. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – неділя.*

ДІВА (22.08 – 23.09)

Є завдання, яке ви маєте реалізувати, адже ніхто не зробить це краще за вас. Тож використовуйте свою силу, організованість і лідерські якості – результат не змусить себе чекати. Додадуть енергії спорт або робота на дачі чи в полі. *Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – понеділок.*

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Тиждень спокуси і задоволень. Ви маєте право на дозволення, веселощі та експерименти, поки берете відповідальність за свої вибори. Дозвольте собі трохи вільної гри без провини. У грозіві дні тримайте поруч таблетки від тиску. *Сприятливий день – субота, несприятливий – вівторок.*

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Ваша сила – в чесності з собою та іншими. Випустіть назовні те, що приховували: думки, емоції, страхи. Говоріть, запитуйте, діліться. Це очистить простір і наблизить до внутрішньої ясності. Також емоційно вас підзарядить похід у ліс по гриби. *Сприятливий день – неділя, несприятливий – середа.*

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Згадайте про свій забутий талант, який був у вас ще в дитинстві. Він досі – з вами та може стати важливою частиною життя: хобі, справою чи джерелом натхнення. Настав час його оновити й використати на повну. Вам також бажано звернути увагу на водний баланс. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – субота.*

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Ваше самопочуття буде залежати від того, як ви управляєте своїм часом. Організуйте свій графік таким чином, щоб знайти баланс між роботою та відпочинком. А також підіть до стоматолога: зорі підказують, що це буде правильне рішення. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – неділя.*

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Загляньте вглиб себе. Що насправді вами рухає? Що приносить справжню енергію? Повертайтеся до справжнього – того, ким ви є без зовнішніх ролей. Відповіді на важливі запитання вже є всередині – слухайте уважно. І ще будьте уважні до свого травлення. *Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.*

РИБИ (19.02 – 20.03)

Тривоги стають меншими, коли про них говориш. Не тримайте все в собі – поділіться, випишіть, проговоріть. Створіть чіткий план, як впоратися з тим, що вас турбує. Звільніться від тягаря – і вже за тиждень відчуєте полегшення. Також добре висипайтесь. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – неділя. ■*

Побачення з Волинню

«Ойкум, край великих боліт...»,

У вихідні до мальовничого села Сваловичі, що на території Національного природного парку «Прип'ять – Стохід», завітали поціновувачі справжньої краси та тиші Полісся

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Гості із захопленням відкривали для себе місцевий колорит, який заворожує своєю автентичністю, слухали спів птахів та прогулювалися стежиною «Ойкум, край великих боліт...», де природа дбайливо зберігає свої таємниці (Ойкум – це назва екологічної стежки, розташованої на території Національного природного парку «Прип'ять-Стохід». Вона також відома як «Ойкум – край великих боліт». – Авт.)

«А попереду на них чекала ще захоплива подорож мотоциклними – продовження їхньої мандрівки неповторними поліськими краєвидами.

Приїздіть і ви, щоб відчутти гармонію з природою та подарувати собі яскраві емоції!», – запрошують у соцмережі працівники парку.

Довідка «Волині»: Національний природний парк «Прип'ять – Стохід» –природоохоронна територія в Україні. Він розташований у межах Камінь-Каширського району (раніше – Любешівського) Волинської області.

У 1980-х роках на території Любешівського району була створена низка заказників. У 1995 році регіональний ландшафтний парк «Прип'ять-Стохід» об'єднав частину цих територій. 13 серпня 2007 року створений Національний природний парк «Прип'ять-Стохід», який об'єднав усі заповідні об'єкти Любешівського району.

Колесо історії

Take намисто носила мовниця у Володимирі... тисячу років тому

Наші пращурі мали дуже гарний смак

Віктор БАЮК, історик, археолог, начальник Волинської археологічної експедиції

Влітку 2025 року у об'єкті рубежу XII–XIII століть у межах окольного міста княжого Володимира трапився непересічний експонат – скляне намисто давньоруської модниці.

Місцевий колорит заворожує своєю автентичністю...

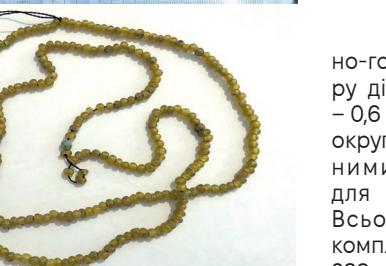
З неповторними поліськими краєвидами можна ознайомитися, мандруючи на човні.

Екскурсію для гостей – поціновувачів довкілля – провела провідний фахівець з екологічної освіти Валентина Жилко.

У структурі земель парку найбільше становлять болота – 43 %.

парку – 21 вид рослин, а також – 28 видів фауни, що занесені до Червоної книги України.

Загальна площа парку становить 39 315,5 га, в тому числі – 5961,93 га земель, що надаються йому в постійне користування. Північна межа парку проходить по кордону із республікою білорусь. У структурі земель парку найбільше становлять болота – 43 %. Решта: ліси – 35 %, чагарники – 16 % і водний фонд – 6 %. На території

На верхньому фото – момент фіксації знахідки, на нижній світлині – комплект намиста під час опрацювання науковцями.

Комплекс складається з 288 округлих намистинок жовто-бурштинового та однієї ніж-

Довжина цих пацьорів – 120 сантиметрів.

но-голубого кольору діаметрами 0,4 – 0,6 сантиметрів із округлими наскрізними отворами для нанизування. Всього знайдено комплектно нитку у 289 намистинок загальною довжиною 120 сантиметрів та

загальною вагою у 103 грами (орієнтовно 0,35 грам на одиницю). Після опрацювання та введення до наукового обігу прикраса буде передана разом із іншими знахідками до Володи-

Золоті слова

«Коли ми втратимо свободу тут, немає місця, куди можна було б втекти. Це є останнє місце на Землі»
(Рональд РЕЙГАН (1911 – 2004), 40-ий президент США (з 1981 по 1989 рік) від Республіканської партії, актор кіно та телеведучий, спортивний коментатор).

2025	СЕРПЕНЬ	Аркадій, Михай, Олімпіада, Семен, Маркел, Тодось, Феодосій.
14	Четвер	Закінчення Успенського посту.
15	П'ятниця	Успіння Пресвятої Богородиці. День археолога.
16	Субота	Післясвятко Успіння Богородиці. Горіховий Спас (3-й Спас, Хлібний). Всесвітній день безпритульних тварин.
17	Неділя	17. 08. 1979 року над Українською РСР зіткнулися два літаки Аерофлоту, 156 осіб загинуло.
18	Понеділок	18. 08. 1992 року засновано Почесну нагороду Президента України, першу нагороду незалежної України (з 1996 – орден «За заслуги»).
19	Вівторок	День пасічника України. Всесвітній день гуманітарної допомоги. День фотографії.
20	Середа	20. 08. 1980 року міністерство зв'язку УРСР віддало розпорядження про глушіння радіостанцій «Голос Америки» (США), «Бі-Бі-Сі» (Великобританія) і «Німецька хвиля» (ФРН).

Якою буде погода на Волині						
П'ятниця 15 серпня	Субота 16 серпня	Неділя 17 серпня	Понеділок 18 серпня	Вівторок 19 серпня	Середа 20 серпня	Четвер 21 серпня
мін. +16° макс. +26°	мін. +15° макс. +28°	мін. +19° макс. +26°	мін. +13° макс. +25°	мін. +14° макс. +26°	мін. +14° макс. +26°	мін. +14° макс. +28°

Магнітні бурі в серпні

• Середні: 16, 17.

ВОЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договірної. Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль: вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Інтернет-новин
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики	Передплати і розповсюдження
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	ШВАБІЮК Галина Іванівна
Інформації	Спеціальний кореспондент
ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович
Медицини	
ХВАС Любов Володимирівна	

ТзОВ «Газета «Волинь»

п/р UA83305299000026007000803281 КБ

Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8298

Загальний тижневий тираж: 8410.

Замовлення № 1081.

Місячний і сонячний календарі склав Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».